У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5287

РІК LXXVIII. Ч. 100. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го ТРАВНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MAY 28, 1971 No. 100. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 27 травня 1971

В АМЕРИЦІ

НЕ БУЛО ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА, коли він відвідував стейт Алабама, де відкривав водний шлях між рікою Теннессі та басеном ріки Огайо. Ніксон відвідав міста Мобіле й Бірмінгем в товаристві губернатора Джорджа С. Воллеса. Тисячі людей вітали Президента на шляхах, якими їхав Ніксон із Воллесом. Президент часто висідав з авта та поданням руки вітався з людьми. В Бірмінгемі Ніксон виголосив промову, в якій твердив, що Південь зробив кращі поступи в об'єднанні шкіл, як у північних стейтах, де панує гіпокризія в цій справі, і де білі часто дивуються, чому на Півдні не розв'яжуть расової проблеми. Ніксон наводив, що в південних стейтах 38 відсотків чорних дітей навчаються разом із білими, а в північних стейтах відсоток цих дітей становить тільки 28. Поява губернатора Воллеса в товаристві Ніксона була сензацією.

НА ВЕСІЛЛІ СТАРШОЇ ДОНЬКИ президента Ніксона будуть молитися священики трьох віровизнань. Панна молода була охрещена як квейкерка, пан молодий Едвард Фінч Кокс є визнавцем Єпископальної Церкви. Весілля буде дійсно екуменічне, бо на ньому будуть молитися методистський, єпископальний і католицький священики. Релігійна церемонія має бути дуже коротка, як заявила пресі секретарка пані Ніксон. Шлюб відбудеться 12 червня. Молода і молодий, як заявила секретарка дружини пана Президента пані Костенс Стюарт, „вибрали собі на весілля цих трьох священиків тому, бо згадані вище віровизнання мають для них якесь особливе значення".

СУД ВІДМОВИВ 48-РІЧНІЙ жінці, пані І. Ф. Саймонс в її просьбі позбавити її американського громадянства, якого вона хотіла позбутися на те, щоб, як голландська громадянка, могла дістати спадок по чоловікові, який помер у Голландії. Суддя заявив їй, що американське громадянство такий неоцінимий скарб, який не годиться міняти навіть на мільйони. Пані Саймонс дістала американське громадянство 23 роки тому, вона розвелася з чоловіком, який по війні вернувся до Голландії. Він доробився мільйонів, які два роки перед смертю записав на виховні цілі в державі Ізраїль, а його дружина залишилася в ЗСА.

КОНГРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ схвалила суму 2-ох більйонів долярів на те, щоб почати публічні роботи та зменшити число безробітних. Палатно - Сенатська Конференція схвалила запропоновану демократами суму, хоч президент Ніксон заявив, що поставить вето проти цього законопроєкту тому, що не хоче спиняти інфляції.

ПІДСЕКРЕТАР СКАРБУ В МОНЕТАРНИХ СПРАВАХ Пол А. Волкер заявив на банковій конференції в Мюнхені, на якій обговорювали справу американського доляра, що можна порівнювати американський доляр до такої бестії, якою є слон, але при цьому не вільно забувати про те, що та „бестія-доляр" часто служить до того, що є основою для інших валют, які рівняються на американську потвору. Американський представник промовляв після промови заступника губернатора центрального банку Західньої Німеччини Отмара Еммінґера, який був сказав: „Коли ви лежите в одному ліжку разом зі слоном, то вам завжди марконто, хоч би той слон був не знати який лагідний".

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД і продуценти електричного струму вже тепер перестерігають населення східніх стейтів, що цього літа, як це вже було недавно, бракуватиме електричного струму. Директор Уряду Готовости Джордж А. Линкольн заявив, що населення не щадить електричного струму, бо не здає собі справи, що влітку може знов настати криза. Представник Компанії Кон Едісон домагається підтримки споживачів, щоб можна було в 1975 році мати „модерну і чисту електричну систему".

У СВІТІ

В ДЕЯКИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ЧАСТИНАХ у В'єтнамі аж 25 відсотків вояків призвичаїлися до наркотика героїни так сильно, що єдиним засобом відучити їх від цього налогу — забрати ці частини до ЗСА. Конгрес вислав був окрему місію до В'єтнаму, яка досліджувала цю справу на місці, і тепер конгресмен Роберт Стіл здає звіт зі своїх студій. Згідно з цим звітом урядові кола в Лясосі, Тайленді і Південному В'єтнамі так здеморалізовані, що там не можлива боротьба проти наркотиків. Єдиний спосіб — це світова заборона вирощувати ті рослини, з яких продукується героїну. Покищо єдиний лік проти наркотиків — відтягнути американські війська до ЗСА.

ЗА ОДИН ДЕНЬ ВІЙНИ У В'ЄТНАМІ в кінці тижня загинули 30 американських вояків більше, ніж за увесь тиждень, коли було вбито 24 американських вояків. Крім 30 загиблих, 50 вояків зазнали поранень під час ворожого ракетного й гарматного обстрілу. Найбільше людей потерпіли на базі „Чарлі-2", розташованої поблизу демілітаризованої зони, де вибухнули 15 стофунтових ракет.

НА ЦЕЙЛОНІ УРЯДОВІ ВІЙСЬКА ОТОЧИЛИ сотню протиурядових партизанів лівого напрямку, які визнають „вчення" забитого давніше комуністичного ватажка Че Гевари з Куби. Урядові війська обстрілили ворохобників з артилерії і врешті - решт розбили ту партизанську групу та забрали в полон 89 осіб. У Кольомбо, в столиці Цейлону, поліція заарештувала провідника цейлонських „че-геваріїтів" Д. Джаясіґне.

УРЯД ІТАЛІЙСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА ЕМІЛІО КОЛЬОМБО затривожений недалекими вже частковими виборами на Сицилії та в Римі, бо в країні далі тривають грабункові напади й бандитизм, а нео-фашистські сили з Італійського Соціяльного Руху намагаються це використати. Вони закликають голосувати за їхніх кандидатів — за „мир і лад". Вибір правих кандидатів міг би захитати сучасний уряд Італії, складений з представників центру і лівиці. Впродовж останніх тижнів бандити викрали чотирьох заможних людей в різних містах Італії, щоб потім викупити їх за великі суми. Дрібне злодійство поширилось у тій країні, як ще ніколи досі.

В ІЗРАЇЛІ НАБИРАЮТЬ РОЗМАХУ внутрішні неспокої, спричинені головно поділом між населенням на багатих і вбогих. Особливо активними стали ізраїльські „Чорні пантери", які почали демонструвати на вулицях Єрусалиму й домагатися від уряду більше уваги та фондів для бідного населення. Прем'єр Ізраїлю Ґолда Меір сказала, що в Ізраїлі є тепер „отрута поділу серед населення". Поліція вже кілька разів розгнала демонстрантів.

У ТРЕТЬОМУ ДНІ РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ВІДБУЛИСЯ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЙ

Союзівка, Кергонксон, Н. Й. — Третій день річних нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу в середу 26 травня ц. р. в цілості виповнили наради Комісій. Комісія публічних зв'язків і преси радила під проводом заступника гол. предсідника проф. Івана Телюка. Комісія для жіночих справ — під проводом заступниці гол. предсідника Марії Душник. Комісія для справ молоді відбувала наради під керівництвом гол. радного д-ра Богдана Футея, для справ спорту — під проводом гол. радного Андрія Джули. Комісія для канадійських справ радила під проводом заступника гол. предсідника на Канаду сенатора Павла Юзика. Наради Комісії для фінансових справ очолював головний контролер мґр Іван Вининин і Комісію організаційних справ головний контролер д-р Іван Скальчук. Усі Комісії, розглядаючи приділені їм ділянки активности, винесли відповідні рішення, резолюції і рекомендації, які будуть предметом розгляду та ухвал на пленарних нарадах у четвер 27 травня ц. р.

Департамент Оборони твердить, що СССР збільшує число керованих ракет

Вашингтон. — Департамент Оборони дістав вістки про те, що СССР в останньому часі збільшив число силосів (приміщень) для нових сильніших керованих міжконтинентальних ракет СС-9, а не для давніших ракет СС-11. Департамент Оборони має свої вістки в цій справі від сателітів, які постійно обсервують терен СССР. Центральна Розвідна Агенція прийшла до висновку, що принаймні дві треті нових більших силосів призначені для приміщення менших керованих ракет на терені СССР, що їх називають СС-11. Ця дискусія про совєтські далекосяжні керовані ракети важлива тепер, коли між СССР і ЗСА мають переговорювати в справі обмеження атомової оборонної і офензивної зброї. Деякі спеціялісти в справах зброєння гадають, що СССР тепер на перший плян висуває, подібно як це роблять ЗСА, оборону своїх керованих ракет, приміщених в силосах, а не офензивні далекосяжні ракети. Сателіти виказали, що в СССР збудовано 60 нових великих приміщень для керованих ракет. Центральна Розвідна Агенція прийшла до заключення, що принаймні дві треті з цих нових силосів призначені для ракет СС-11, які можна б порівняти з американськими ракетами Мінутмен. Тільки 15 нових приміщень для ракет знаходяться поза районом давніших силосів. Департамент Оборони не хоче вести дебати в справі вістей, що їх подала ЦРА, заявляючи, що він „не дає жадних коментарів про спекуляції".

Сенат проти завеликого збільшення платні військовикам

Вашингтон. — Сенат 26-го травня більшістю 42-ох до 31 голосу відкинув проєкт сенатора демократа з Айови Гарольда Е. Гюза, згідно з яким треба б збільшити платні військовикам на 2.7 більйона долярів, на 1.7 більйона більше, як проєктує Уряд. Це рішення Сенату свідчить про те, що не можна буде до січня 1972-го року мати армію, складену з самих добровольців, як цього сподівався внесодавець проєкту про збільшення платні військовикам. Збільшена платня мала б збільшити число добровольців, і тоді не треба би покликувати рекрутів. Президент Ніксон запропонував збільшення платні військовикам на 1 більйон долярів в бюджеті на 1972 рік. Палата Репрезентантів схвалила минулого місяця більшу суму на військові платні, як пропонував Уряд, і тепер окрема Палатно-Сенатська Конференція має узгіднити проєкт обидвох Палат. Заступник секретаря оборони Д. Пекард сказав сенаторам, що збільшення платні військовикам мусіли б відбутися коштом видатків на оборону, а це не повинно статися.

Конгресмен Міллс виявляє охоту старатися про номінацію в 1972 р.

Ролі, Північна Каролайна. — Впливовий голова Палатної Комісії Способів і Засобів конгресмен-демократ Вілбур Д. Міллс, зачинає діяти так, якби плянував в 1972 р. старатися про демократичну номінацію на кандидата на Президента. Сам він цього не говорить, але його партійні прихильники, група демократичних конгресменів, твердять, що Міллс прийняв би номінацію, коли б йому її запропонували. Конгресмен Міллс недавно промовляв в стейтовій Леґіслятурі Північної Каролайни, а раніше він виступав також і в Південній Каролайна та Аркенсо Конгресмен Міллс заявив журналістові, що Демократична Партія замало дбає про південні стейти. Коли вона хоче здобути Південь в 1972 році, то мусить признати важливість південних голосів. На основі дотеперішніх заяв Міллса важко вже тепер сказати, що буде головними гаслами виборчої програми цього кандидата: В'єтнам, економіка, чи справа расової інтеґрації.

Ніксон пропонує зорганізувати Корпорацію для фінансування Радія „Вільна Европа" і „Радія Свобода"

Вашингтон. — Президент Ніксон вніс до Конгресу законопроєкт про зорганізування окремої неприбуткової звільненої від оподаткування Корпорації, яка мала б фінансувати радіомовлення, що їх надають радіові стації „Вільна Европа" і „Свобода". Цей проєкт находиться в Сенатській Комісії Закордонних справ. Пропозиція Президента зроблена внаслідок критики дотеперішньої системи, згідно з якою ці радіові стації фінансувала Центральна Розвідна Агенція від часу, коли їх зорганізовано на початку п'ятдесятих років. Коли Конгрес схвалить проєкт Президента, тоді фонди на ці радіові пересилання схвалюватиме Конгрес в сумі 40 мільйонів долярів річно. Нова Корпорація має називатися Американська Рада для Приватної Міжнародної Комунікації. Цю корпорацію очолюватиме 11-членна Рада Директорів, складена з професіоналістів, бизнесменів і представників культурного життя.

Брежнєв у Празі виступав проти „клясових ворогів"

Прага. — Генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв, який очолює совєтську партійну делегацію на 14-му з'їзді комуністичної партії Чехо - Словаччини, у своїй промові картав „клясових ворогів". Промовляючи до майже 3 900 делегатів і гостей з'їзду, Брежнєв підтримував ним же створену доктрину про взаємозалежність країн „соціялістичного бльоку" і назвав сучасне становище в ЧССР „тріюмфом над ворогами соціялізму". Він сказав: „Ніхто не може вирвати Чехо - Словаччини з соціялістичного табору. Ніхто й ніколи не зможе порушити нашої дружби й братерства". Провідник совєтських комуністів вихваляв сучасного партійного керівника в ЧССР Густава Гусака, який „переміг контрреволюційні інтриги", що мали місце в 1968 році, казав Брежнєв, коли при владі стояв Александер Дубчек. Промовець кількома наворотами нагадував зібраним на партійному з'їзді, що „соціялістичні країни" взаємозалежні й мають „обмежену суверенність" та що вони будуть одна другій допомагати при потребі. Так вже й зробив у 1968 р. СССР та інші країни Варшавського пакту, пославши окупаційне військо на територію ЧССР. Чеські й словацькі партійні делегати багато разів оплескували московського промовця.

У Каїрі Садат критикує політику ЗСА, хвалить СССР

Каїро. — Президент Об'єднаної Арабської Республіки, ОАР, Анвар ель-Садат продовжує переговори з лідером совєтської делегації до Єгипту М. Підгорним, що є головою президії Верховного Совєту СССР. Промовляючи на прийнятті в честь совєтської делегації, Садат критикував політику ЗСА за підтримку Ізраїлю та заявив, що Єгипет зробить при підтримці зброї СССР „все можливе, щоб досягти свого". Садат дав зрозуміти, що переговори між Єгиптом і СССР відбуваються в дусі взаємозрозуміння. Совєтська делегація прибула до Каїро у великому складі, з багатьма різними фахівцями для того, щоб вияснити, куди піде ділі Єгипет під проводом президента ель-Садата, який два тижні тому заарештував багатьох лівих діячів. Єгипетська преса подає, що обидві сторони — Єгипет і СССР — не лише перевірили свою минулу співпрацю, а й накреслили її поширення та поглиблення на майбутнє. Єгипет, діставатиме від Совєтського Союзу ще більше зброї та економічної допомоги. Договор за 10 років „дружби і співпраці" з Єгиптом. Совєтський Союз вклав у Єгипет круглло 720 мільйонів допомоги, а на наступні 5 років ця допомога мала б перевищити 500 мільйонів долярів. Москва й надалі буде допомагати Єгиптові й його політиці звільнення всіх арабських територій, що тепер перебувають в руках Ізраїлю.

Сайгон погоджується на умови в справі звільнення 570 полонених

Сайгон, Південний В'єтнам. — Південно - в'єтнамський уряд заявив, що він погодиться на ті умови, згідно з якими мали б бути звільнені 570 поранених й хворих північно - в'єтнамських полонених, що знаходяться в таборах в Південному В'єтнамі. Сайгон погоджується щодо дати, місця й процедури звільнення полонених. Полонені мають звільнити, згідно з пропозицією Північного В'єтнаму, 4-го червня. Звільнення мало б відбутися в порті, де полонені переселили б з одного корабля до іншого. Це було б на океані на схід від невтральної зони. Під час звільнення мало б бути перемир'я на обширі в промінці 18 миль від місця, де відбуватиметься передача полонених, щоб бути безпечні. Обидва кораблі мають бути неозброєні. Північний В'єтнам запропонував 29 квітня звільнити 1,200 південно - в'єтнамських полонених, які мали б, покищо, бути інтерновані в якійсь невтральній країні, а Північний В'єтнам не дав ще на цю пропозицію відповіді.

Канадійський прем'єр П'єр Трудо перебував у Києві

Київ. — Прем'єр-міністер Канади П'єр Елліот Трудо із своїм супроводом поклав у Києві вінок біля пам'ятника „Вічної слави" — совєтським воякам. Під час тієї церемонії оркестра виконала гимни Канади, СССР і УССР на останньому місці, як видно з переліку в „Радянській Україні" з 22 травня. Канадійського прем'єра супроводжував під час оглядин Києва історичних пам'яток і різних заводів, заступник голови Совєта міністрів УССР П. Тронько та інші. Перед тим, 21 травня, голова ради міністрів УССР В. Щербицький приймав канадійську делеґацію і дав на її честь обід. Свою промову він розпочав словами: „Шановні товариші, шановний пане прем'єр-міністр, шановні гості", повикався на вислови Л. Брежнєва про мир і співпрацю, говорив про „досягнення українського народу" і в кінці проголосив тост „за зміцнення співробітництва між народами СССР і Канади". Прем'єр Канади П. Е. Трудо розпочав свою промову словами: „Пане голово, дами і панове. Я дуже щасливий знову бути в Києві і особливо весною, коли тепло весни суперничає з вашою гостинністю". Він сказав, що в Канаді живе багато українців, які „становлять одну із значних громад", і між ними є люди всіх фахів, у тому й у канадійському федеральному уряді. В подорожі по СССР, сказав П. Е. Трудо, його супроводять два представники Парляменту Канади українського роду — Волтер Дікон і Марк Смерчанський, які теж були на прийнятті. Як зразок співпраці й культурного обміну між Канадою і СССР, прем'єр Трудо Канади назвав поїздку „ансамблю ім. Т. Шевченка з Канади до Києва". П. Е. Трудо підкреслив, що в Канаді всі вільно розвивають свої рідні мови і культури, творячи „мозаїчне панно". Він вважає, що СССР і Канада мають подібні державні структури, бо вони мають федеральні уряди і місцеві самоуправління. Місто Київ він назвав „матір'ю городів руських", побажав співпраці та проголосив тост „за вашу республіку, за великий український народ!"

Дня 22 травня прем'єр-міністер Канади П'єр Елліот Трудо і його супровід відлетіли з київського Бориспільського летовища до Ташкенту, столиці Узбецької ССР в совєтській частині Азії. Бориспільське летовище було прикрашене прапорами Канади, СССР та червоно-синім — УССР. З Києва відлетів також заступник голови Совєту Міністрів СССР Новіков та ін. партійні діячі.

Український Париж вшанував Лесю Українку

Париж. — На початку травня український Париж в залі „Корто" відзначили заходами Українського Центрального Громадського Комітету, 100-літній ювілей геніяльної поетки і драматурга Лесі Українки. Відкрив академію П. Солонар, доповідь виголосила письменниця Катерина Штуль, деклямували Олександра Кукловська і Даруся Скакальська; гість із Німеччини бандурист Богдан Шарко виконав „Думу про Морозенка" і „Встає хмара" й ін. Баритон Олег Нижанківський із Женеви і солістка п-і Миктчак порадували слухачів гарним виконанням пісень, співачку-солістку викликали на „біс". Акомпаніювала Бетті Віо, за програму відповідав д-р А. Вирста. Українська молодь з Парижу виступила з гарним читанням уривків із драматичної поеми Лесі Українки „Боярня", забороненої в окупованій Україні. Тижневик „Українське Слово" з 16-го травня, подаючи вістку про цю академію, зазначив, що українська громада у Франції хоч перебуває „в процесі маління", але гідно вшанувала Лесю Українку.

Підготова до відзначування 50-річчя УАПЦеркви в Канаді

Вінніпег — Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви, УГПЦ, в Канаді створила Ювілейний Комітет для відзначення золотого ювілею 50-річчя створення національної Української Автокефальної Православної Церкви в золотоверхому Києві в 1921 р., на чолі з Митрополитом-мучеником Владикою Василем Липківським. До Почесного Комітету обрано Владику Митрополита УГПЦ Блаженнішого Іларіона, Владику Михаїла, Владику Андрея і Владику Бориса. До Ділового Комітету ввійшли 16 діячів, між ними голова Президії Консисторії УГПЦ в Канаді о. прот. Д. Лучак, голова Консисторії Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії о. протопресвітер В. Стасишин та інші. У Канаді заповідаються великі урочистості для відзначення 50-річчя Української Автокефальної Православної Церкви, освяченої смертю її Митрополитів, Єпископів, десятків тисяч духовенства і вірних в совєтській Україні, яка продовжує діяти й розвиватись у країнах вільного світу.

ВШАНОВУЮТЬ ДВОХ ДІЯЧІВ

Мюнхен. — Тижневик „Християнський Голос", ч. 16, привітав „З днем народження", у зв'язку з 80-літтям, двох відомих громадських діячів у Мюнхені: шкільного радника проф. Степана Шаха і раніше особистого лікаря Митрополита Андрея Шептицького, а від 1951 р. голову Української Медично-Харитативної Служби в Німеччині д-ра Ярослава Гинилевича.

Українці взяли участь у відзначенні незалежности Грузії

Ню Йорк. — В неділю 23 травня Грузинське Товариство в ЗСА відзначало 53-ті роковини незалежности Грузії, яка була оголошена 26 травня 1918 року у Тбілісі — столиці національної Грузії. Совєтська Росія визнала була незалежність Грузії, це саме зробили були й численні інші держави, але в 1921 році Совєтська Росія окупувала вільну Грузію, подібно як це вона зробила з самостійною Україною. Відзначення незалежности Грузії відбулося в готелі Рузвелта в Ню Йорку. Свято відкрив голова Грузинського Товариства Гуіви Залдастані, а містоголова цього Товариства Валерійн Сєангулія виголосив головну промову. Від українців промовляли адв. Михайло Пізнак від Комітету Об'єднаних Організацій Метрополітального Ню Йорку і від Українського Інституту Америки. Д-р Володимир Душник промовляв від Українського Конгресового Комітету Америки і від Наукового Товариства ім. Шевченка. Обидва ці промовці говорили по-англійськи. Олександер Калиник промовляв по-українськи як представник Союзу Визволення України і від Американського Комітету для Визволення Поневолених Народів. Між промовцями був і молодий грузинський письменник Нугзар Шарія, що недавно втік із Грузії. Він хвалив українців за їхню боротьбу в обороні поневолених народів. Він казав, що і на рідних землях українці й грузини співпрацюють у боротьбі за волю й незалежність.

Баритон Дмитро Гнатюк і скрипаль Олег Криса виступають з концертами в Ню Йорку і Нюарку

Ню Йорк.— Заповідженний початково на неділю 30 травня ц.р. в Ню Йорку великий концерт баритона Київської опери Дмитра Гнатюка і львівського скрипаля Олега Криси, відбудеться в понеділок 31 травня ц. р. в нюйоркській залі Карнегі Голл. Наступний їхній концерт відбудеться в Нюарку в середу 2 червня ц.р. Мистцям акомпаніюватиме піяністка Татіяна Чекіна. У програмі виступу Олега Криси: Соната ч. 1, Ф-мінор Баха, „Роздумування" Чайковського, „Кампанелла" Паганіні-Крайслера та Соната ч. 1 Ф-мінор Прокоф'єва. Баритон Дмитро Гнатюк співатиме пісні й арії з опер західних композиторів Леонкавалло, Джордано, Вагнера, Верді, Шуберта, Массне, як також з українського — Данкевича. В репертуарі його концерту також українські народні пісні, композиції Я. Ярославенка і Л. Лепкого до слів Б. Лепкого. М. Лисенка до слів Шевченка і Франка, дума з поеми „Сліпий" Т. Шевченка і дума „Невольницький плач на турецькій каторзі", композиції А. Вілаша і Ю. Рожавської до слів Д. Павличка і Л. Реви, як також низка популярних пісень таких, як „Черемшина", „Марічка", „Рідна мати моя" то що. Спонзорує ці концерти Роман Підвисоцький, власник „Рей Стівенс Пітел". Обидва мистці вже виступали в кількох містах Канади, в ЗСА вони концертуватимуть ще до неділі 6-го червня, коли відбудеться останній концерт у Боффало, Н.Й. Співак-соліст Дмитро Гнатюк і соліст-скрипаль Олег Криса схарактеризовані в програмі, виданій українською мовою в Торонті, перший як „найкращий сучасний артист України", а другий, як „лавреат першої премії на двох міжнародних конкурсах". Дмитро Гнатюк, уродженець Буковини, дебютував у Києві в 1949 році; Олег Криса, уроженець Холмщини, має тепер 29 років, вчився гри на скрипці з 6-ти років.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Важливі наради

Союзівка — оселя Українського Народного Союзу уже втретє протягом останнього півтора тижня править за місце відбування з'їздів і нарад провідних в українському громадському житті ЗСА організацій. Кінець минулого тижня проходив там під знаком триденної ХУІ-ої Конвенції Союзу Українок Америки. З понеділка 24 травня там же відбуваються річні наради Головного Уряду Народного Союзу — найбільшої в діяспорі української забезпеченевої організації. В найближчий кінець тижня Союзівка гоститиме учасників 14-их загальних зборів делеґатів Українського Лікарського Товариства Півн. Америки.

Усі ці збори й наради, треба підкреслити, не обмежуються тільки до вузькопрофесійних справ і питань. Наради й панелі, які відбувалися під час ХУІ конвенції СУА, були присвячені також проблемам збереження української ідентичности, виховання нової ґенерації й участи членок цієї організації в громадському житті, зокрема ж в поширюванні правди про Україну серед жіноцтва інших народів. Багато уваги й часу присвячують актуальним питанням української громади ЗСА й Канади і справам конкретної, моральної і матеріяльної підтримки для цих чи інших ділянок громадської і культурно - видавничої активности наради Головного Уряду УНСоюзу. На черзі обговорень і турбот будуть усі ці питання також під час нарад делеґатів заслуженої української еміґраційної організації, що нею є Українське Лікарське Товариство.

Українські лікарі зайняли провідне місце серед інших професійних організацій українських професіоналістів Північної Америки не тільки своєю жертвенністю, але й участю в різних громадських і культурних акціях та активністю в проводах різних громадських організацій та установ. В кампанії за підтримку видавання Енциклопедії Українознавства вони були першими. Разом з українськими інженерами наші лікарі започаткували широкозаплянозану акцію збірки одного мільйона долярів на поширення українських студій в Гарварді. Як виходить із слова голови УЛТПА, опублікованого до найближчих зборів цього Товариства, українські лікарі плянують поширити засяг своєї активности посиленою участю і включенням у професійне громадське і політичне життя країн українського поселення. Є всі підстави сподіватися, що й тут вони будуть першими своєю активністю і наполегливістю.

Протверезіння?

Коли Фідель Кастро в лісах під Гаваною поклявся не голити бороди, доки не здійснить соціялістичної системи на Кубі, тоді чимало західніх інтелектуалістів, у тому й відомих письменників та науковців, морально підтримували провідника „соціялістичної революції". Все ж бо здавалося по-людському гарно й справедливо: бідні мали б стати заможними, багаті втратили б власність, свободою слова мав користуватись кожний громадянин нової Куби...

У березні цього року кастрівська червона міліція заарештувала й посадила до в'язниці видатного кубинського поета, 39-річного Герберта Паділлю Льоренза. Він також повністю підтримував Кастра, належав до лівих. Але від 1968 року Герберт почав писати поезії з виразною критикою кастрівського режиму. Один його твір під назвою „Кубинські поети не сплять" — не сплять бо бачуть, до якої нужди й безправ'я довів Кастро Кубу шляхом соціялізму - комунізму — викликав гостру реакцію армійської газети, яка назвала поета контрреволюціонером. Врешті-решт його посадили у в'язницю. Правда, посадили в березні, а випустили на волю вже в квітні. Але навіть таке коротке фізичне переслідування Герберта Паділлі викликало реакцію серед західніх інтелектуалістів. Їх аж 60 осіб, у тому й Жан Поль Сартр, Альберто Моравія, Сузан Сонтаґ та ін., написали відкритого листа до Кастра, в якому автори виступають проти сталінських методів, проти придушування свободи думки і слова на Кубі. Особливо їх вразило те, що випущений на волю кубинський поет був змушений написати „покаянного листа", в якому сам себе називає наклепником на режим Кастра, мало не зрадником. Такі листи сотнями писали за Сталіна в СССР, пишуть їх і нині, щоб врятувати життя.

Розчарування західніх і південноамериканських діячів науки й культури, колишніх прихильників Кастра, сучасним кубинським режимом є ознакою певного політичного протверезіння серед ліберальних кіл Заходу. Однак, якщо ті кола дійсно чесні, то чому вони не відгукуються на українські звернення виступити в обороні Валентина Мороза та інших українських поетів, письменників, науковців, яких безпідставно засуджує Москва?

Мих. Килимчий

ІДЕЯ Й... ОГІРОК

Журналісти й редактори різних країн, звичайно поза залізною заслоною ще й досі „перетравлюють" матеріяли ХХІУ з'їзду КПСС, тобто вивчають їх під кожним кутом зору, щоб згодом сказати про московське комуністичне збіговисько щось більше та поважніше, а головне — висвітлити його евентуальні наслідки.

А „перетравлювати" таки є що. Ось, наприклад, Брежнєв доповідав аж сім годин і теж стільки (7) хвилин. Двічі мусів переривати свій слововилив. Наговорив всякої всячини цілу книгу (новий том „Повної збірки творів тов. Брежнєва"?). Спробуйте но в тому швидко розібратися! А візьміть ще до уваги, що дотична „книга", від початку й до кінця суворо витримана в дусі марксистської діялектики, тобто суцільної казуїстики. Інші вожді й вожденята, хоч своїми виступами на з'їзді забирали менше часу, ніж „сам", але разом узяті, то теж набалакали чималу „книгу" в тому ж дусі діялектики-казуїстики. Ясна річ, щоб дати належну раду цьому — треба, як кажуть в Україні „пуд соли з'їсти".

Сьогодні варто подати хоч би короткий перегляд деяких наявних в західньому світі пресових матеріялів з приводу московського з'їзду.

Численні попередні передбачення того, що на з'їзді зустрінуться „два" Совєтських Союзи — ортодокси й опозиціонери, не справдилися, хоч до того ішло. Жидівські протисовєтські демонстрації та виступи в Москві були своєрідним „жидівським подарунком" ХХІУ з'їздові. Однак, напередодні з'їзду, ЦК КПСС дав суворого наказа органам безпеки „унеможливити" виникнення подібних явищ. Керівники органів безпеки постаралися: демонстрантів „пачками" переловлювали і без всяких доходжень та судів пакували ними поліційні каземати Москви, правда, кажуть, ніби тільки до кінця з'їзду, а потім їх випустять. Визначніших опозиційних інтелектуалів „посиленими темпами" ще раніше розселювали по психіятричних лікарнях та концентраційних таборах. Принагідно підкреслено, що і в Україні набрали більшого розмаху виступи національно свідомих елементів, але й тих, бодай тимчасово, „укоськали" поліційні „стерв'ятники". Та українці теж спромоглися на вартий уваги „подарунок" ХХІУ з'їздові большевиків. За два - три дні до початку з'їзду, в голляндському місті Газі, втік член ЦК Комсомолу України, Євген Демченко, 24-ох років від роду. Демченко був у складі делеґації ЦК Всесоюзного Комсомолу (ЦК ВЛКСМ), яка об'їздила країни Південної Америки. На зворотній дорозі, коли делеґація всідала в Газі до совєтського літака „Аерофлоту", щоб летіти вже до Москви (і там, напевно, скласти звіт „очевидців" перед заправилами з'їзду про успіхи комунізму на південно - американському суходолі), Демченко „відірвався" від своїх супутників подорожі і відразу ж попросив у голляндської поліції про надання йому захисту і притулку політичного втікача (дотичну вістку подала на своїх сторінках бразилійська щоденна преса). Відомо, що до складу подібних делеґацій добирають всебічно перевірених і випробуваних осіб, які мають велике довір'я партії. Отож, Євген Демченко належав до прошарку молодих політиків (політичної зміни), який все ж вирішив рішуче порвати з московським окупантом України. А перед втечею Демченка, була ще одна „українська втеча". Теж делеґація ЦК ВЛКСМ відвідувала не Південну Америку, а Англію. В місті Манчестері, головна перекладачка делеґації, київська студентка Марія Вовчик, 21-го року від роду, звернулася до англійської поліції з проханням надати їй право політичного притулку (вістка з тих же самих джерел).

Однак все це, як і багато іншого (Сахаров, Солженіцин, Амальрик, Буковський, Петро Якір...) не стало предметом розгляду московського партійного з'їзду. На відносну тему (опозиції до режиму), був лише виступ партійного поліцая в літературі Михайла Шолохова, але надзвичайно загальниковий та несамовито лайливий, далекий від найменшої річевости, відтак і від найменшої правди.

Чому так сталося?

Та тому, що тут треба було з'їздові ввійти в ідейну площину, вдатися до ідейної боротьби з противниками совєтського комунізму, на що, починаючи від Брежнєва і до останнього делеґата включно — не вистачає сил, браку ґрунту та бази. Як воно дивно та парадоксально не звучить, але особи, що задумали доосновно переробити ввесь світ, бояться нових ідей, ідейних (тут же ідеологічних) дискусій, ніби чорт ладану. А щоб такого чогось не трапилося і після з'їзду, Брежнєв заповів велику чистку, так званий обмін партійних квитків, що практикував і Сталін, у зародку поборюючи опозицію проти себе. Найбільше Брежнєв наполягав на своїй горезвісній „доктрині" про обмежену самостійність та суверенність соціялістичних країн, про московський зразок будови комунізму для всього світу і про право Москви „надавати братню допомогу" соціялістичним країнам у побудові того ж соціялізму - комунізму (як виглядає та „допомога" — ввесь світ уже побачив на прикладі Чехо-Словаччини). Отже, який має бути соціялізм - комунізм у майбутньому, чи вимагає він якихось змін додатків, уліпшень — про це на з'їзді не вільно було говорити. Робимо висновок: соціялізм має бути такий скрізь, яким він є в СССР і яким він ще там буде. Нічого іншого — Москва не визнає.

Брежнєвські настанови й тлумачення цілком та „речево" підпер міністер оборони СССР, маршал Андрій Гречко. Підпер, звичайно, не новими ідеями, а брязчанням зброї. Гречко сказав, що совєтська армія і совєтська зброя сьогодні наймогутніші в усьому світі, совєтське військо може розторощити

(Закінчення на стор. 7-ій)

Роман Рахманний

ЯКЩО ВИ ЇДЕТЕ В УКРАЇНУ...

Стаття третя

Нема сумніву, що коли ви прийдете в Україну, ваші рідні, знайомі, друзі та недруги розпитуватимуть вас про різні подробиці українського організованого життя на цьому континенті. Відповідайте розсудливо, конкретно і гідно.

А це означає передусім іншим: не знецінювати будь - чого, що робить наша еміґраційно - поселенча громада. Бо все тут робиться нашими скромними силами, нашими обмеженими засобами та в ім'я загально - українських інтересів, а не для особистої слави чи користи. Напевно є тут такі справи, що їх ви слабко знаєте або навіть не розумієте. Людина не може знати всього однаковою мірою. Крім того, всі українські установи за кордоном посередньо є теж вашим твором, поскільки ви належите до організованого українського суспільства. Тим самим, усі вони є настільки досконалі (чи недосконалі), наскільки досконалою (чи недосконалою) є ваша діяльність і ваша допомога для них. Тому не спокушуйтеся на твердження легкодухів, які підхоплюють підшепти совєтських пропаґандистів, мовляв, українська політична еміґрація живе і діє за кошти якихось темних чужоземних сил.

Ви особисто знаєте, з якими зусиллями доводиться нам збирати потрібні гроші на такі установи, як Комітет Українців Канади, Світовий Конґрес Вільних Українців, Шевченківська Фундація у Вінніпеґу, УВАН, НТШ чи Гарвардський Центр Українознавства. Різні наукові та інформаційні видання про Україну появляються переважно за пожертви українських еміґрантів та їхніх нащадків.

Завдяки жертвенності своїх членів, прихильників та безпартійних патріотів існують та діють теж наші політичні партії й центри. Жадна чужа сила — приватна чи державна — не зобов'язалась давати їм підтримку. Водночас наші політичні та культурні діячі не прийняли на себе ніякого політичного зобов'язання супроти будь - яких чужоземних сил, бо хочуть зберегти незалежність своєї думки і свого діяння. При всіх своїх слабкостях і недоліках українська політична еміґрація — подібно як українська наука та українська Церква — завдячує своє існування лише фінансовій базі української спільноти. І в тому їхня сила.

Тож розкажіть це вашим рідним і знайомим, друзям і недругам в Україні — у відповідь на їхні завваження — сміливо й переконливо, бо все це відоме вам з власного досвіду. Бо напевно ви є одним з тих українських нащадків, які щедро і постійно підтримують незалежність українських культурних, церковних, молодіжних, громадських і політичних установ. Скажіть їм виразно: всякі твердження про т. зв. запродання української еміґрації чужоземним інтересам є вигадкою, що глибоко обурює всіх чесних українців поза межами України.

Поряд з цим поясніть їм, що саме завдяки незалежницькому характерові української політичної еміґрації українські національні політичні ідеали дедалі глибше проникають у всі прошарки громадян українського роду на цьому континенті. Сьогодні значно більша кількість молоді щиро цікавиться долею українського народу на його землі; сьогодні дедалі більше молодих активістів горнеться до українських культурницьких і політичних груп.

Розкажіть вашим рідним, знайомим, друзям і недругам в Україні про те, як наша молодь на цьому континенті з великим запалом виступає з публічними протестами на вулицях міст Канади й Америки проти ув'язнювання українських патріотів у Совєтському Союзі. Наші молоді люди правильно відчувають і розуміють, що їм конечно захищати своїх єдинокровних братів навіть тоді, коли ці брати визнають інший світогляд чи підтримують іншу систему економіки і правління, ніж вони самі. Сьогодні українець хоче і вміє постояти за українця, переслідуваного чужинцями - шовіністами. Ось таке мислення переважає нині в нашої молоді.

Невже це не доказ успіху еміґрантського виховання українців, якщо їхні нащадки готові обороняти своїх далеких і посередніх земляків тоді, коли їх не сміють чи не хочуть обороняти їхні близькі земляки, бо вони прагнуть лише поліпшення власного матеріяльного побуту і спокою!

**

Якщо їдете в Україну, будьте приготовані, що різні люди питатимуть вас про політичну діяльність нашої еміґрації. І будьте приготовані на те, що там ви зустрінетесь з негідними закидами на адресу окремих політичних груп і діячів — може відомих вам лише з преси, а може знайомих вам особисто.

Ніхто не вимагає від вас схвалювання програм чи діяльности наших політичних груп і центрів. Ніхто не вимагає від вас погоджуватися з політикою чи думками окремих політичних діячів та публіцистів на еміґрації. Вам вільно критикувати їх за їхні слова і ще більше за їхні діла. Але гідно! Без знецінення будь-якої установи чи особи. Знецінюючи їх, ви знецінювали б самі себе, бо ви — індивідуальна частина кількамільйонової української еміґрації.

Однак від вас, як українського туриста, таки вимагається гідно захищати добре ім'я українських національних установ і навіть окремих діячів. Бо ви добре знаєте, що всі вони існують - живуть не з української справи, але для української справи. В цьому відношенні запевняю вас: українські політичні діячі на еміґрації морально стоять вище за радянських адміністраторів і партійних діячів Української РСР та всього Совєтського Союзу. Бо там політичні діячі переважно живуть з народу, а не для народу. А тим часом тут, поза межами України, ім'я нашого народу стає дедалі більше відомим і респектованим саме завдяки діяльності помітичних еміґрантів, які відмовилися від самоізолювання в добробуті.

Якщо ви їдете в Україну, вам конечно обміркувати основно той аспект життя українців Канади та Америки. Розуміння справжнього характеру української еміґрації та українських поселенчих громад на північноамериканському континенті пригодиться вам у розмовах з рідними і знайомими в Україні. Те розуміння дасть вам теж почуття зміцненої гідности, якої не розгубите у межах імперії, де слово „людина" ще не звучить гідно.

Яр Рудницький

„МІЖ РІДНИМИ В БРАЗИЛІЇ"

Хоч уся Південна Америка живе приблизно тим самим ритмом модерного стехнологізованого і зіндустріялізованого життя, то проте деякі країни, як, наприклад, Венесуеля відрізняються від таких як Арґентина чи Бразилія дещо вищим і дещо більш устабілізованим стандартом, уже хоч би тому, що болівар має одну й ту саму вартість, тоді, коли тисяча пезів чи крузерів тепер зрівняні, наслідком інфляції, до одного песа чи крузера. Вам починає крутитися в голові, коли з Вами починають говорити арґентинські чи бразилійські „мільйонери", що їх обтяли на... три зера.

Між українцями в Бразилії можна знайти найбільш подібности до Канади. Тут не тільки „три еміґрації", як у північній домінії, не тільки такі центри, як Куритиба — Вінніпеґ, Прудентополіс — Йорктон чи Мондер, Парана — Манітоба, але й у багатьох інших оглядах „між рідними в Бразилії" (як перед роками писав П. Карманський, вигнанець канадійський) багато спільного з земляками в Канаді.

Як середньо - канадійські прерії мали свого Іллю Киріяка, так бразилійсько-арґентинські „червоні степи" мають свого, в Прудентополісі замешкалого, Володара Буженка, що дав цікавий і унікальний образ життя перших поселенців на арґентинських землях у повісті „На степу червоної землі" (Прудентопіль, 1962). Цей твір може бути [illegible] „піонерським епосом", південно - американською українською „соґою", так як твір Іллі Киріяка для піонерськоо життя в Канаді.

Має Бразилія й істориків українського поселення в українській та португальській мовах, так як Канада в українській та англійській. Канадійським о. Божикам, Стечишинам, Марунчакам відповідатимуть у Бразилії о. Василь Зінько, ЧСВВ, Вол. Бурко, І. Вігоринський. А серед жіночих відповідників пані Оксана Борушенко, професорка історії Паранського університету й авторка десяти праць про українців у Бразилії португальською мовою, як не могла краще дасться порівняти до пані Ольги Войценко в Вінніпеґу... Коли ми при жіночих порівняннях, то не від речі буде згадати бразилійську Миру Лазечко - Гаас в постаті Олени (Гелени) Колодій, авторки кількох загально - визнаних збірок поезій португальською мовою. Все ж не має Канада Віри Вовк, щоб не тільки виявлялася сама в поетичному дорібку, але й щоб перекладала куритибську Лазечко-Гаас на рідну мову, капіталізуючи її спадщину для української літератури в роді:

Моє життя — широка ріка
спокійних вод,
Життя без ілюзій і надій,
Все рівної плавби.
Ріка без величі водопадів,
Без чару зеленого островів,
Без голосного
пориву порогів,
Життя без великих утіх
і глибоких болів.
Ріка незнаної рівнини,
ріка, якої води
Минуть без відгомону
Тихої плавби.

(„Ріка рівнини")
з рукопису Віри Вовк

В останньому часі Оленою Колодій зацікавився місцевий „старий еміґрант" М. Матіський і перекладає її найновіші твори в роді:

Per tudo aquilo que foi
e o que podia tersido,
bendita a praca de ser,
(1970)

За все те, що було
І за те, що могло бути,
Благословенне будь
життя,

Куритиба - Прудентополіс — справжні осередки українського життя й українських скупчень, що нагадують канадійські степи й підгір'я Скелястих гір. І коли ви в готелі, не знаючи португальської мови, починаєте помагати собі еспанською, французькою, англійською, чи німецькою мовами, услужливий чорнявий консієрж із третього покоління українських поселенців скаже вам привітно:

— То говорім по-нашому „по-українськи". І ви говорите з Маркіяном у Савой-готелі в Куритибі так, як говорили б у Лінкольні чи іншому північно - вінніпезькому готелі: „по-нашому". Не даром Маркіянові дали батьки ймення великого Маркіяна...

Тому ж у Бразилії почувастеся як в оазі старої української щиросердечности журби за майбутнє молодого покоління й успішного зберігання його для українського завтра. Як така Бразилія може бути зразком для Північної Америки, Канади, а зокрема для Манітоби.

Ріо де Жанейро
8 травня 1971

Лука Луців

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК У КРИТИЦІ

(11)

Однобічність бачимо і в цих думках В. Дорошенка: „Тяжким одчаєм перейнята їх боротьба за гіркий насущник". — відси той чорний серпанок, яким сповиті сливе всі оповідання Стефаника, й той трагізм, що віє з кожної його картини... Нема щастя, нема просвітку, нема радости — ні в родиннім житті, ні в дітях, ні в праці: якийсь ніби злий дух, якесь фатум нещастя уноситься над бідними людьми" (ст. 13, 14, 16, 6).

Офіційним критиком Стефаника в Україні у 20-их роках був *Володимир Коряк* (1889 — репресований, згинув 1939 р.), що тричі писав про автора „Синів". Коряк написав передмову до 47-ох новель Стефаника і назвав її, запозиченими від В. Дорошенка словами „Між двома клясами". Перше видання вийшло в Харкові в 1924 р., друге там таки в 1927 р. і третє видання в 1929 р. Книжка мала 322 ст., редаґував її галицький радикал Іван Лизанівський для Державного Видавництва України. Як бачимо, Стефаник втішався тоді широкою популярністю в Україні, що недовго тривало, (більше про це в розділі про життя й творчість письменника). В. Коряк в 1929 р. видав свою розвідку окремою книжечкою під заг. „Селянський Бетговен", Харків, ст. 72.

Коряк користувався розвідкою В. Дорошенка та оцінками Франка. На вступі він писав, що Стефаник „лікар по освіті", використав здобутки психофізіології та психопатології і зараз же додав, той тодішній жандарм від літератури, що в Стефаника була „мужицька переважно психологія і психопатологія, а не панська". Вияснюючи ґенезу імпресіонізму, повчав він, що імпресіонізм — як літературна манера і як світогляд, — є витвором гарячкового життя европейських міст. Коряк приклав цю теорію до Стефаника: „У такому европейському великому місті жив і вчився Стефаник — в столиці Австрії, Відні (явна помилка — Л. Л.).

Коряк знав оцінку Стефаника, яку дав І. Франко, і доповнив її ще сильнішими арґументами, щоб показати, що Стефаник малював у своїх творах і багатих селян, а сільським нуждарям присвятив тільки половину своїх оповідань. Тому то Коряк називає В. Стефаника за В. Дорошенком „останнім співцем народницького (в ширшому розумінні цього слова) періоду нашого письменства, співцем старого села". Коряк хотів би бачити в Стефаника тільки суспільні мотиви, навіть аґітаційні цілі: „Між двома клясами розіп'ята „хлопська країна" Галичина. Цю перехову добу, цей болючий процес знищення патріяльного селянського добробуту, клясової боротьби на селі і виділення сільського пролетаріяту і міського передпролетаріяту майстерно малює В. Стефаник". (В. Стефаник. „Кленові листки, Передмова В. Коряка, Харків, 1924, ст. 12-13, 16, 25, 28).

Коряк тільки загально похвалив Стефаникові повоєнні твори, не згадуючи „Марії" ані „Синів". Він писав: „Є в Стефаника ще твори з часів окупації російським військом Галичини. Стислістю мови й силою драматизму — це щось нечуване в нашій літературі. Це зразок для молодих письменників, як писати просто й сильно". Закінчив він так: „Його треба не читати, а вивчати, але й читання його творів залишає таке глибоке враження, котре свідчить, що маємо діло з великим сучасним письменником европейського значіння" („Правда" ,Вінніпеґ, 1937, з 20 січня).

На оцінці Стефаникової творчости можна ствердити, як „на коліні" писав *Олександер Дорошкевич* (1889-1946) свою працю „Підручник історії української літератури" (Київ, 1927 р.), В новельці „Портрет" змалював Стефаник „старенького пана в фотелі". Пан курить люльку та, побачивши освітлений сонцем портрет доньки і її фортепіян, роздумує про доччині мрії та хотів би ще її побачити: „Оттак казала, аякже. Пещена була... та й далеко... Коли б хоч на хвильку побачити... (Оцей пан — це лікар і священик д-р Атанасій Окуневський в селі Сторожинець на Буковині, а його донька — Софія Окуневська-Морачевська, перша жінка лікарка в Австрії, приятелька О. Кобилянської). Деякі видавці Стефаника навіть викидали „Портрет" зі збірок Стефаникових творів, щоб не компромітувати письменника „панським" сюжетом, а Дорошкевич написав про „Портрет" нісенітницю: „Стефаник дає й картини морального занепаду жорстокого галицького пана". („Портрет"). Таку саму правду пише Дорошкевич, коли твердить, що Стефаник „на перший плян висуває економічні чинники людського існування", та що „переживання дієвих осіб часто вражають своїми психопатологічними деталями". (У Стефаника є тільки один твір „психопатологічний" — новеля „Басараби", і ніхто не може взнати, чому Дорошкевич пише „часто").

Денис Лукіянович (1873 — 1965) тричі писав про нашого письменника: у виданій в 1926 р. у Львові збірці Стефаникових творів під заг. „Земля", в „ЛНВ" того ж року, (кн. 2, ст. 177-181) та в „Громадському голосі", 1923 з 25 грудня.

(Далі буде).

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

Конференція Українського Історичного Т-ва в Денвері

В днях 25-27-го березня 1971 р. в Денвері відбувся річний з'їзд Американської Асоціяції для поширення Слов'янських Студій (ААА-СС), на якій було присутніх понад 20 членів УІТ. Під час цієї конвенції також відбулася перша Конференція Українського Історичного Товариства. В четвер, 25-го березня відбулася Конференція-панель Комітету для Студій Національностей в СССР і Східній Европі, проводив голова цього Комітету, проф. Степан Горак. Одну з основних доповідей виголосив проф. Любомир Винар н. т. „Українсько-російська конфронтація в історіографії", в якій джерельно насвітлено російську і українську схеми історії Сходу Европи і їхній вплив на праці европейських і американських істориків. Того самого дня вечором і в суботу відбулася конференція УІТ підготована Головою Денверської клітини УІТ проф. Богданом Винарем. Наради УІТ були присвячені оглядові стану українознавчих дослідів в ЗСА і Канаді. На Конференції доповідали професори: Богдан Боцюрків, Струк, Михайло Пап, Стефан Горак, Дмитро Штогрин, І. Тучак, Любомир Винар, Є. Петрівський і мгр О. Сидоренко, докторант Іллінойського Університету. Інж. Л. Биковський вітав учасників Конференції від Денверської Групи УВА, а Л. Винар передав привіт Голови УІТ проф. О. Оглоблина. Також одержано привіт від Українського Генеалогічного Геральдичного Т-ва (д-р Р. Климкевич). Огляди стану українознавчих студій на Канадійських і американських університетах, аналіза діяльности УВАН, УІТ і НТШ, замітки про бібліотечні фонди україніки й інші питання безпосередньо пов'язані з вищезгаданою тематикою виразно показали, що ми розпоряджаємо поважними кадрами наших вчених, які гідно репрезентують українознавчі і славістичні науки на форумі умериканського і канадійського наукового життя.

В суботу відбулася ще окрема сесія присвячена питанню клясифікації і каталогуванню неросійських східньо-европейських книжок, на якій виголосили основні доповіді члени УІТ мгр Василь Верига і д-р Андрій Турчин. В них засуджено дискримінаційну практику Конгресової Бібліотеки відносто каталогізації українських, білоруських і інших слов'янських книжок. Основна доповідь В. Вериги була дбайливо підготована й викликала цікаву дискусію.

На окреме відзначення заслуговує виставка українських видань, яку відвідали численні учасники Конференції. За успішне переведення і підготову Конференції УІТ належиться найщиріша подяка — проф. Б. Винареві і тим членам денверської клітини УІТ, що йому допомагали. Конференцію УІТ записала на магнітну стрічку Марія Галух Блох і вона зберігається в Архіві УІТ. Наступну конференцію УІТ плянується відбути в 1972 р. в Далас під час чергової Конвенції ААACC.

Нові клітини УІТ

В березні постала нова клітина Товариства у Вінніпегу, за ініціятивою проф. д-ра Ол. Барана. Головою став, проф. д-р Олег Герус, секретарем о. проф. д-р Ол. Баран. Плянується ряд академічних доповідей, а також приєднання нових членів і поширення видань УІТ.

Дня 23-го безезня постала нова клітина УІТ в Торонті. Головою став мгр Василь Верига, секретарем мгр Роман Копач, скарбником мгр Андрій Григорович. Клітина начислює тепер 8 членів. Плянується відбути цикл окремих доповідей присвячених різним проблемам української історії, а також нав'язати співпрацю з Канадійською Історичною Асоціяцією. Постання нових відділів УІТ в Канаді уважаємо черговим успіхом нашого Товариства. Ініціяторам складаємо нашу щиру подяку.

Нові члени

Цей список включає звичайних членів і членів - прихильників УІТ. Проф. д-р Юрій Герич (Канада), проф. д-р Ігор Шанковський, (ЗСА), проф. д-р Богдан Будорович (Канада), д-р І. Мецинський (Австралія), інж. З. Кохановський (ЗСА), п. Павло Казанівський (Канада), д-р Андрій Бойкович (ЗСА), д-р Василь Наконечний (ЗСА), інж. Олександер Ковальчук (ЗСА), мгр Степан Воляник (ЗСА), о. монсеньйор М. Харина (ЗСА), інж. Андрій Сольчаник (ЗСА), п. В. Дармохвал (ЗСА), п. Мирон Сурмач (ЗСА), проф. д-р Олександер Біланюк (ЗСА), проф. д-р Василь Тучак (ЗСА), проф. д-р Ярослав Розумний (Канада), проф. д-р Олег Герус (Канада), проф. д-р Іраїда Тарнавецька (Канада), п. Ігор Стояр (Канада), п. А. Р. Прадищук (ЗСА), д-р Микола Гнатчук (ЗСА), д-р Олег Вусик (ЗСА), п. Кирило Левченко (ЗСА), ред. Іван Дурбак (ЗСА), п. Роман Копач (Канада), д-р В. Душник (ЗСА).

До Українського Історичного Товариства можуть належати історики, дослідники допоміжних історичних наук і любителі історії. членська вкладка виносить 12 дол. річно і включає передплату „Українського Історика" і **Бюлетень УІТ.** Члени емерити звільнені з членської вкладки і платять лише передплату „Українського Історика", тобто 10 дол.

Науковий Конкурс УІТ

Українське Наукове Т-во проголошує науковий конкурс з ділянки історії, або спеціяльних історичних наук. Фундатором Конкурсу є п-і Анна Рижевська з Маямі, Флорида, вдова по інж. Василеві Рижевському, б. сотникові УГА і Армії УНР, яка пожертвувала на цю ціль тисячу долярів, щоб вшанувати пам'ять своєї сестри й заслуженої львівської діячки бл. п. Марії з Ляховичів Біляк, яка померла в Маямі дня 28-го листопада 1970 р. Темою конкурсової праці може бути історична праця пов'язана з містом Львовом. Докладні інформації про конкурс і жюрі подасться в окремому повідомленні. П-і Рижевській, фундаторці конкурсу, складаємо якнайщирішу подяку.

Видання УІТ

В короткому часі передплатники одержать нове число „Українського Історика". Ще можна набути річники журналу за 1965-ий - 1970 рр. Ціна одного річника 10 дол. В адміністрації „Українського Історика" можна також набути нову монографію Любомира Винара „Михайло Грушевський і НТШ, 1992 - 1930" — це перша обширніша джерельна студія присвячена ранній історії НТШ і діяльности Михайла Грушевського. Ціна 3.50 дол. В підготовці до друку „Огляд нової української історіографії" (проф. О. Оглоблин). Бібліографічний довідник до історії України (проф. Любомир Винар). Науковий Збірник присвячений історії українців в ЗСА та інші видання. Передплату на „Українського Історика" просимо надсилати на слідуючу адресу:

"The Ukrainian Historian"
P.O. Box 312
Kent, Ohio 44240

Конференція УІТ В Торонті

Плянується наукова Конференція Українського Історичного Товариства в Торонті літом, або осінню 1971 року. Беручи до уваги, що в Канаді існує три клітини-відділи УІТ (Монтреаль, Вінніпеґ і Торонто), а також багато членів Товариства перебувають в різних місцевостях Канади, відбуття такої конференції себе повністю виправдує. Подрібні інформації про тематику й дату конференції подасться в окремому повідомленні.

Також в підготові є З'їзд УІТ в Америці, а також розглядається можливість скликання загального Конґресу Українських Істориків.

Видавничий фонд проф. Я. Пастернака

До видання підготовляється недрукована монографія сл. п. Я. Пастернака „Ранні слов'яни в історичних та археологічних дослідженнях" за редакцією д-ра Марка Антоновича. Книжка буде мати біля 300 стор. друку. З подякою відзначуємо слідуючих жертводавців на видання недрукованої спадщини нашого найвизначнішого археолога: По 10 дол. — П-і Княжинська, п. В. Дармохвал, п-і Оксана Вікул; п. Сергій Сімяник 20 дол. Віримо, що українські установи, учні і знайомі сл. п. проф. Я. Пастернака й любителі історії спонтанно піддержать наш почин і допоможуть видати цю цінну працю. Пожертви просимо надсилати на адресу „Українського Історика".

Датки на Видавничий Фонд

Меценати „Українського Історика": д-р Микола Гнатчук — 50 дол., п. Мирон Сурмач — 50 дол., Американсько-Культурна Виховна Фундація (гол. проф. М. Пап) 50 дол. Меценатом У.І. може стати кожний громадянин, який пожертвує даток від 50 дол. вгору й кожна установа, що зложить пожертву від 100 дол. вгору.

Добровільні датки: п-і Марта Турчин — 20 дол., д-р Сергій Кротюк — 20 дол., п-і Ольга Боєчко — 20 дол. проф. Ю. Каменецький — 6 дол., д-р Я. Кальба 5 дол., п. Ю. Цегельський 3 дол., п. І. Захарків 2 дол.

Збіркові листи (Різдвяна збірка) — Листа ч. 23 (М. Чорній) По 5 дол.: О. Повх, Ст. Чорній, А. Смеричинська, Ю. Таркович, М. Чорній; 3 дол. — С. Годованець, по 2 дол. Ю. Павличко, С. Шеремета, А. Вудірка. Листа ч. 36 (Іван Фаріон) І. Фаріон 5 дол.; Листа ч. 37 (д-р С. Федюк) С. Федюк 8 дол., п-і Олена Пирожинська 10 дол; Листа ч. 75 (Тарас Федюк) по 1 дол. зложили: В. Грушкевич, Р. Стефанюк, М. Лебедович, Р. Луцький, Всеволод (нечітке прізвище). Листа ч. 128 (д-р Б. Роздільський) Б. Роздільський 5 дол; Листа ч. 133 (інж. В. Прохода) Олександер Скоп 20 дол, по 5 дол.: В. Прохода, Р. Прохода, Н. Гадяцький, М. Костка, П. Продачук, Ф. Мирош; 1 дол. М. Гордюк. Листа ч. 185 (В. Яшан) по 2 дол. о. В. Івашко, С. Франко, В. Шарко, Я Сиваник, Е. Кузьвич,; по 1 дол. С. Войтович, М. Чарнецький, Е Лишик, О. Процюк, Роздільський, Петро (нечітке прізвище . Листа ч. 193 (д-р Антін Жуковський) А. Жуковський 5 дол; Листа ч. 168 (проф. Павло Сиротюк) П. Сиротюк 5 дол.

Всім жертводавцям складаємо щиру подяку.

До українського громадянства

Запрошуємо численних любителів історії стати членами - прихильниками УІТ, або передплатниками нашого журналу. Українське Історичне Т-во не розпоряджує жадним самореклямним апаратом і не має платних урядників, які проводили б спеціяльні акції пов'язані із здобуттям меценатів, передплатників, тощо. До української громади ми приходимо з вислідами нашої праці в ділянках видавничій і науково - організаційній на українському і американському наукових форумах. Нашу працю ми бажаємо пожвавити і поставити на такий рівень, щоб УІТ стало рівнорядним партнером американських, канадійських і европейських наукових установ. Це завдання ми вже реалізуємо. Допомога українського громадянства і установ потрібна й дуже побажана. Нам розходиться, щоб збільшити число членів-прихильників, любителів рідної історії, передплатників та приєднати нових меценатів, які розуміють вагу історичного досліду. Ми віримо, що на наш заклик одержимо позитивний відгук нашого свідомого громадянства. В справах УІТ і УІ просимо писати на слідуючу адресу:

"The Ukrainian Historian"
P.O. Box 312
Kent, Ohio 44240

Шевченківська академія парохії св. Володимира у Філядельфії

Філядельфійська громада кожного року в м. березні відзначає роковини Т. Шевченка. Одначе більшість старої української еміграції, а особливо народжені в ЗСА, не відвідують загально-національних імпрез, які влаштовує Відділ УККА. Тому настоятель Катедри св. Володимира митрат о. Степан Біляк у порозумінні з головою Парафіяльної Ради И. Підгурським влаштували 28-го березня 1971 р. Шевченківську Академію для своїх парафіян.

На заклик о. С. Біляка, зараз, після Богослужби парафіяни виповнили велику й гарну церковну залю, де сестриство частувало присутніх смачними перекусками і учні суботньої і недільної шкіл українознавства, в українських строях, готовились до виступів.

Академію відкрив о. С. Біляк і привітав присутніх. Катедральний хор під диригентурою проф. П. Куриленка започаткував свою мистецьку програму співом „Заповіту" Т. Шевченка. Коротку і змістовну доповідь — „Шевченко і ми" виголосив о. С. Біляк.

В уяві слухачів поставали сумні явища нищення царем І-м і царицею Катериною ІІ-ю Української Козацької Держави та встановлення для українських селян і вільного козацтва тяжкої кріпаччини. Русифікацією української інтелігенції та забороною українською мовою друкувати книжки, газети і журнали, російські окупанти намагалися цілком зліквідувати українську націю. Одначе це їм не вдалось, бо на сторожі української нації, Тарас Шевченко поставив своє могутнє слово. Тарас Шевченко відродив українську націю, яка послідовно йде до своєї державности.

Після доповіді о. С. Біляка катедральний хор заспівав з творів Т. Шевченка „Встає хмара з-за лиману". Наступною точкою програми були виступи учнів недільної релігійної і суботньої школи українознавства під керівництвом вчительки Кононенко. В декламаціях учнів було чути гарну українську мову у тих дітей, яких батьки говорять з ними по-українськи.

На закінчення хор заспівав „Думи мої, думи мої", а після цього всі разом: „Ще не вмерла Україна..." Митр. о. С. Біляк подякував виконавцям і присутнім за численну участь, а парафіяни відходили з надіями, що „вогненне слово" Т. Шевченка національно пробудить і об'єднає всіх українців у ЗСА, та збереже національні засади УПЦеркви.

Т. Т.

Шевченківський Концерт в Обурні

В неділю 14-го березня ц. р., громада міста Обурн, під проводом місцевого Відділу УККА, вшанувала святочним концертом генія і пророка України Тараса Шевченка, при участі численної місцевої та дооколишньої публіки.

Інж. Лев Соснович голова УККА в Обурні, привітав вступним словом усіх присутніх, представивши посадника міста Обурну, Пола Летимора.

Посадник, у своїй промові, звеличав велику ідейність Тараса Шевченка в його життї й творчості. Відтак, привітав присутнього на академії, адвоката Михайла Пізнака, вручивши йому символічний ключ міста Обурну, висловлюючи йому побажання у дальшій праці.

Програмою концерту проводив, Юрко Яремко-студент місцевого коледжу.

У першій точці програми, виступив чоловічий хор „Сурма" зі Сиракюз, під батутою маестра Зенона Мяг. кого, відспівавши низку пісень. Хорові акомпаньювала студентка музики із Сиракюз, Марта Шаран.

На концерті виступила місцева танцювальна група „Чайка". Інструктори тієї танцювальної групи-це Галя Лев та Мирон Благий. Група начислює приблизно 60 танцюристів. Треба підкреслити великий запал і охоту тієї танцювальної групи брати участь в курсах українських танків, маючи нагоду запізнатися із українським мистецтвом.

Промови двома мовами, українською і англійською, виголосив головний доповідач, адвокат Михайло Пізнак, зокрема звертаючись до молоді.

Опісля виступив дівочий секстет „Чайка", Осередку СУМА в Обурні, під орудою Петра Длябоги.

Деклямацію по - українськи виконала, Дарка Гавришків, а по англійськи-Ірина Василько.

Інж. Лев Соснович склав подяку всім тим, що брали участь в концерті і представив гостей, прибулих з дальших околиць - о. Шевчука пароха з Бінгемтону, Н. И. і д-ра Н. Богатюка, голову УККА із Сиракюз. Відтак, інж. Л. Соснович склав слова признання молоді за участь в концерті і батькам за підтримку тієї імпрези. Зокрема, відмітив він працю інстукторів танцювальної групи „Чайка" Галі Лев і М. Благого.

Концерт закінчено відспіванням національного гимну.

Н. Н.

Шевченківські Роковини в Рочестері

В неділю 28-го березня ц. р. в залі Френклін - Гайскул - Рочестер заходами УККА вшановували Батька нашого народу маляра, письменника, й співця Тараса Григоровича Шевченка, — концертом: В мистецькій програмі виконано „Заповіт" об'єднаними хорами міста Рочестеру, під диригентурою проф. Є. Пасіки. Святочну промову виголосила сумівка Леся Балко. Продеклямували: Ліля Чорній і Марта Єлиів. Мелодеклямацію виконали учні „Рідної Школи" ім. Т. Шевченка 10-тої і 11-тої кляси, під проводом проф. Олі Чорній. Оркестра „Юних кобзарів" під орудою Василя Корнила виконала кілька пісень. грала на фортепіяні Уляна Бадинська. Деклямувала. Ірина Скробач. Рецитацію виконала молодь при парафії св. Покрови: М. Куданович, Богдан і Роман Сірик, Б. Петрів, П. Пасічник, під керівництвом Люсі Барвінок-Карабіневич. Дальше співали об'єднані хори під диригентурою проф. Є. Пасіки. Українським національним гимном закінчено свято. Спів хору робив помітне враження, за що авдиторія щиро обдарувала оплесками. Вилике признання Романові Боднарові за уміння з'єднати хор і перевести цілий концерт.

Люся Барвінок - Карабіневич

Українська православна парафія Святої Тройці в Гошен, Індіяна влаштувала Шевченківське Свято

В неділю 14-го березня ц. р. по скінченні Служби Божої в Церкві відслужено панахиду по Тарасові Шевченкові при участі понад 80 душ. Панахиду відслужив настоятель парафії протоієрей о. Павло Багнівський при співі церковного хору під керівництвом дяка - диригента Андрія Мелесика.

Після панахиди, хор проспівав „Боже великий єдиний нашу Україну храни". По скінченні церковних відправ, всі перейшли до парафіяльної залі на академію.

Академію молитвою відкрив настоятель протоієрей о. Павло Багнівський, учні проспівали по українському гимн Американський. Церковний хор під керівництвом дяка-диригента Андрія Мелесика проспівав Заповіт Шевченка „Як умру то поховайте мене на могилі". Реферат прочитав настоятель о. Павло Багнівський, а потім продовжив поемами з Кобзаря, учитель суботньої Школи Українознавства Опанас Сухорада. Слідували рецитації віршів учнями нашої суботньої Школи Українознавства. Майже всі діти, 16 душ були в національних строях. Чотирорічна Наталка Дубініна сказала вірш: „Що вона Українка любить Тата-Маму, люблю всю родину, та і всю і Україну. Усіх їх нагородили оплесками. Опісля хор проспівав: „Реве та стогне Дніпр широкий" та „Думи мої Думи".

Співом національного гимну закінчено академію. По закінченні свята Парафіяльне Сестрицтво гостило дітей та дорослих.

Микола Горбань

Вечір 64-го Відділу СУА в Ню Йорку, присвячений Лесі Українці

Включаючись у всенародні святкування сторіччя народження Лесі Українки, 64-ий Відділ СУА в Ню Йорку відзначив цю подію окремим вечором в рямках поширених сходин, призначених для членів і громадянства. Вечір, що відбувся у власній домівці Відділу 15-го травня ц. р., відкрила голова Відділу, Марія Савчак, а проводила ним культурно-освітня референтка Оксана Щур. Загальною темою вечора була аналіза „Лісової Пісні", опрацьована трьома доповідачками: — Любою Волинець, Світляною Луцькою і Лідою Крамарчук.

У своїй доповіді „Ґенеза „Лісової Пісні" Л. Волинець обговорила внутрішні стимули й зовнішні елементи, що склалися на постання „Лісової Пісні"; вони довго струменіли в душі поетеси, щоб раптом творчим вибухом впродовж кількох днів — оформитися в завершену драму великої мистецької й життьової наснаги.

Розшифровування символіки фантастичних постатей — дієвих осіб у драмі, згідно з народними віруваннями, зайнялася С. Луцька у своїй доповіді „Фольклорне тло драми-феєрії та її персонажів", базований на найновіших дослідах фольклористів і літературознавців та критиків. Доповідачка показала, як майстерно Леся Українка використала й застосувала елементи народних вірувань для висловлення складних життьових проблем і власних ідей.

Аналізі цих ідей — була присвячена чергова доповідь Л. Крамарчук, яка вказала на пов'язаність у „Лісовій Пісні" людського життя й природи, на ідею повороту до природи, як праджерела людських починань, на реалістично-матеріялістичний і мрійно - ідеалістичний підхід до життя, на чергування життя й смерти, на значення й вплив мистецтва на людське життя, врешті на проблему кохання — стимулу до мистецької творчости й походу на верхів'я.

У дискусії Лідія Крушельницька, виходячи зі становища режисера - поставника, опрокинула зреферовані й доповідачками погляд, що основною рушійною силою й головною постаттю „Лісової Пісні" є мавка, висуваючи, як героя драми розгубленого на роздоріжжях поміж реальним життям і мистецтвом Лукаша й його трагедію, як мистця й людини. Тут і зайшла розбіжність поміж становищем доповідачок і дискутанткою відносно героя драми. Можливість такої подвійної інтерпретації передбачувала поетеса, бо в листі до мами, цитованому однією з доповідачок, довідавшись, що театр Садовського хоче ставити „Лісову пісню" висловила побоювання, що без її присутности режисер-поставник може зінтерпретувати її твір незгідно з її задумом.

Приємно вражало, що всі доповідачки — це представниці молодого покоління. Вони виголосили свої доповіді гарною літературною мовою й виказали своє знання предмету, розуміння теми й методи літературно-критичного досліду.

В. Б.

Свято в пошану Лесі Українки в Бронксі, Н. Й.

Бронкс, Н. Й. В українській громаді Бронксу, Н. И. вшановано нашу велику поетку Лесю Українку, з нагоди 100-річчя з дня її народин, гарним святом. Його влаштував місцевий 82-ий Відділ Союзу Українок Америки. Свято відбулося в неділю 9-го травня 1971 р., о год. 1-ій по полудні, в залі української католицької церкви св. Покрови ПДМ, при 1745 Вашингтон Евню в Бронксі, Н. И. Виконавцями програми були члени молодечого гуртка книголюбів при 82-му Відділі СУА в Бронксі. Святочну програму відкрила коротким привітальним словом Леся Кіршак, голова Відділу, а проводила, нею Ірина Іванчишин, виховна референтка Відділу, виголосивши слово про велич постаті Лесі Українки в українській літературі. Реферат про життя і творчість поетки виголосила юначка Марта Іванчишин, членка молодечого гуртка книголюбів. Уривки віршів Лесі Українки, що їх цитувала молода прелеґентка в своєму рефераті, деклямували юначки: Ліда Стасів, Ліда Гошовська, Володимира Миськів і Роман Гошовський. Марта Іванчишин відіграла на фортепіяні твір Миколи Фоменка. Діти: Христя Гонко, Ганя Василишин, Марійка й Христя Павлів та Андрій Стасів виконали збірну деклямацію вірша Лесі Українки. Ліда Гошовська відчитала спогад Старицької. Гарне враження, серед присутніх, викликала мелодекламація віршів Л. Українки на тлі музики твору Миколи Лисенка „Баркароля", що її виконала на фортепіяні Ліда Стасів. Мелодеклямацію виконали діти: Лярися Стасів, Марія - Марта Ґнiздовська, Надя Миськів, Орест Гонко й Роман Іванчишин. Присутні щиро оплескували кожний виступ наших молодих виконавців святочної програми, подивляючи їхню поправну українську мову та точне й старанне вивчення тексту програми.

Голова 82-го Відділу СУА в Бронксі. Леся Кіршак представила присутнім чотирьох членів Молодечого Гуртка Книголюбів при 82-му Відділі а саме: Ліду Гошовську, Марту Іванчишин, Ліду Стасів і Волод. Миськова, які від самого початку існування гуртка беруть живу участь в усіх його виступах і в нагороду за їх активність голова вручила їм відзнаки Лесі Українки. Всі діти, зібравшись на сцені, прикрашенії вишивками й живими квітами, станули під портретом Лесі Українки й спільною деклямацією вірша „Матері" Симоненка та відспіванням грімкої пісні „Многая Літа" щиро привітали своїх дорогих матерів, обдарувавши квітами.

На початку свята і між поодинокими точками програми, приємний настрій викликала музика до слів вірша Лесі Українки пн. „Проти надії буду сподіватися", награнана на платівці.

Свято в честь Лесі Українки підготовили виховні референтки Відділу: Ліда Вовчук і Ірина Іванчишин, а також Леонтина Гощовська, а точки програми виконала молодь і діти, члени молодечого гуртка книголюбів при 82-му Відділі СУА.

Наталія Клецор

СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ

Український „республіканський спортовий крос імені „Правди" відбувався на острові Хортиця, в парку ім. Т. Шевченка, і в ньому взяли участь понад 200 кращих легкоатлетів України". У тих змаганнях взяли участь першуни змагань по селах, районах і областях. Змагання провадяться „за право взяти участь у московських змаганнях за нагороду „Правди"." У повідомленні „Правди" з 5 травня не подано ніяких часових вислідів, лише сказано, що у висліді змагань на Хортиці біля м. Запоріжжя перше місце в бігові на 1000 метрів здобула Жанна Сержанова, на 1 500 метрів — Ніна Моргунова, на 3 000 метрів — Саша Бородатов. Виходило б... самі українці.

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ГАННОВЕРІ

Ганновер, Зах. Німеччина. — Крайове Представництво Української Еміграції і Відділ Об'єднання Українських Жінок влаштували Свято Лесі Українки, сполучене з Виставкою українського народного мистецтва. У святі взяли участь понад 100 осіб, у тому й прихильні німці та литовці, латвійці і поляки. Сцену прикрашував портрет поетки, роботи Ю. Громова. Свято відкрив І. Бобин, доповідь виголосила голова Відділу ОУЖ п-і Валентина Терешкун, а німецькою мовою коротко доповідав Федір Гришко. Були також деклямації та концерт, з участю співаків: В. Тисовського, О. Євсєвського, Ірини Ковальчук і піяніста проф. Г. Лишинського. Ганноверська преса згадувала про цей концерт і про ювілей поетки Лесі Українки.

ОПЕРА „ЛІСОВА ПІСНЯ"

У м. Луцьку силами професорів і студентів Луцької музичної школи поставлено оперу композитора Віталія Кирейка до слів Лесі Українки „Лісова пінся", режисер О. Головерха, диригент В. Саввопуло, який вчиться в 4-й випускній клясі Київської консерваторії. У головних ролях виступали студенти Луцької музичної школи. „Художники - студенти і робітники скромними засобами відтворили в оформленні зміст драми - феєрії", писала „Культура і Життя" з 20 травня. Ця велика й гарна опера В. Кирейка — Лесі Українки, з використанням багатьох елементів української народної музики, не поставлена жодним оперовим театром України в ювілейному році Лесі Українки, і знайшла собі „притулок" тільки в м. Луцькому.

300 „ВИГРАШІВ" ПО 1 РУБЛЕВІ

У Харкові відбувся розиграш „по другому випуску грошово-речевої лотереї в Українській ССР", про що сповістила „Радянська Україна" з 28 квітня. На кругло одну тисячу виграшів 299 дали „щасливим власникам" квитків по 1 рублеві... Такого низького виграшу дотепер у практиці тієї добровільно - примусової льотереї в Україні ще не було. Тотальна більшість виграшів не переходить вартости в 35-40 рублів; шерстяна чоловіча сорочка коштує вже не 24 рублі, а 27, холодільник „Дніпро" коштує 250 рублів, звичайний чоловічий ровер — 50 рублів.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО

У зв'язку з „Днем радіо" в СССР, призначеним на 7-ме травня, київська „Культура і Життя" з 6 травня опублікувало огляд програм передачі через телевізію і радіо у Львові. У статті „На львівській хвилі" сказано, що телевізія і радіо роз'яснюють населенню „рішення 24 з'їзду КПСС". Однією з найбільш важливих тем працівники радіо й телевізії у Львові вважають „висвітлення співробітництва та дружби народів соціялістичного інтернаціоналізму, нерозривно пов'язаного з викриттям капіталістичного способу життя, ворожої ідеології, насамперед — буржуазного націоналізму".

„З РОСІЙСЬКОГО, АБО З УКРАЇНСЬКОГО"

У київській пресі почали друкувати повідомлення різних вищих і середніх професійних шкіл в Україні. Між ними Хмельницький Технологічний Інститут повідомив про „прийом" студентів, які повинні здавати іспити „з російської або української мови й літератури... Теж Полтавський Остоматологічний Інститут ставить російську мову на перше місце, а українську мову на другому для студентів, які повинні здавати іспити. Російську мову фаворизують навіть у Варському автомобільному Технікумі, як при усних іспитах, так і при письмових. Повідомлення з'явилися в днях 15 - 20 травня, коли в Києві відбувався з'їзд письменників України...

РІДНА ШКОЛА

Рік XI. Травень 1971 Ч. 1. (14)

ЧОМУ НЕ ПІДДЕРЖУЄМО ВЛАСНОГО ШКІЛЬНИЦТВА?

Таке питання постає, коли довідуємося, що прибуток з імпрези, влаштованої дошкільною світличкою, чи школою українознавства, не йде до каси тієї світлички чи школи, а йде на інші цілі. Таке питання постає, коли українська громада на словах турбується молоддю і майбутнім своєї спільноти, але не дбає про українські світлички й школи.

Коли школа влаштовує імпрезу, то заля в українській установі не раз коштує стільки, що і в американському заробітковому підприємстві, оркестра стільки, що й на прибуткову забаву, за кожну прислугу посторонній людині треба платити так, немов би імпрезу влаштовувала багата корпорація, а не Рідна Школа.

Де жертвенність наших організацій? Де патріотизм українських професіоналістів, які посвячували колись так багато труду й гроша для Рідної Школи? Тепер лише учителі і деякі батьки даром працюють, щоб імпреза для українських дітей відбулася, і погоджуються з тим, як неминучим злом, щоб прибуток ішов на нерідношкільну ціль.

Боляче стає, коли подумається, що культурні держави й народи дають на своє шкільництво великі суми, а в нас рідне шкільництво, за малими вийнятками, фінансують батьки дітей - учнів. Це одна з причин, чому дітей в українських дітей відбулася, і погоджуються з тим, як лички не мають своїх приміщень, і чому устаткування в наших школах таке убоге.

Не диво, що українська дитина питається, чому українська школа така бідна?

Чи ж дійсно наша громада бажає, щоб діти мали основу до таких запитів? І мали почуття меншовартости? І неохоту й погорду, або в кращому разі співчуття для всього, що українське?

Розумна й передбачлива громада й родина видає гроші на освіту дітей і молоді, бо знає, що ці вклади пізніше повертаються у знанні й продуктивності дорослої людини. Рідні школи дають українське національне виховання і таку ж освіту, тому українська громада, якщо хоче мати активних своїх членів у будуччині, повинна до цих шкіл докласти зусилля і гроша. Не маємо держави, яка оплачувала б наше шкільництво й дошкілля, тому кожна організація повинна хоч раз у рік дати даток на цю ціль. Кожний громадянин повинен принаймні раз у рік потрудитися даром для Рідної Школи, кожна професійна одиниця повинна причинитися до освіти молоді своїм знанням і досвідом. І коли питаємо себе: „Де наші діти?" — то запитаймо перше, що ми зробили для їхнього національного виховання, бо перший запит, зумовлений другим. Не занедбуймо нашого дошкілля і шкільництва, а допоможім їх розбудовувати. Тоді докажемо ділом, що цінимо нашу мову й культуру і хочемо наші ідеали передати майбутнім поколінням.

Лада П. Прокоп

УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА ГІМНАЗІЯ

Віддавна українці намагалися створити на тутешньому терені приватну середню школу з українською мовою навчання. Проте, непомірні кошти не дозволяють зреалізувати цей задум тут; але великі й реальні можливості переведення цього задуму в життя є можливі до здійснення на европейському терені.

На останньому пленумі СКВОРади — представник европ. КОУГЦУ, мгр В. Леник повідомив, що в Німеччині є реальна можливість відкрити українську гімназію („гай - скул) на правах державної. Цією справою займається КОУГЦУ і Т-во „Рідна Школа"; ці можливості можуть бути зреалізовані вже в 1971-72 шк. році. Ця гімназія була б злучена з існуючим Інтернатом, у якому перебувають уже й діти з різних країн Европи.

З огляду на те, що у школах Баварії проводять вписи до гімназій та інших типів шкіл у місяці березні, Т-во Рідна Школа проголосило конкурс на вписи українських дітей до українського Інтернату на наступний рік. Т-во приймає хлопців і дівчат, кандидатів до всіх кляс гімназії та середніх шкіл, а також учнів 4-ої кляси народної школи, які мали б готуватися до гімназії на наступний рік. Учні, які живуть у Баварії, повинні здати вступні іспити, якщо хочуть вчитися у гімназії, або реальній школі. Учні з інших країв будуть прийняті тутешніми державними школами без вступних іспитів, якщо предложать посвідку, що здатні до науки у вищих школах. Іспити переводитимуться в місяці травні або червні.

Учні Українського Інтернату вчаться у державних чи міських німецьких школах, а крім того одержують знання української мови та всіх предметів українознавства. Вони мають можливість брати активну участь у гуртках самодіяльности, вивчати українські пісні, народні танці тощо. Беручи участь в українських Богослуженнях та різнородних українських імпрезах, дістають вони тісний контакт з українською спільнотою та мають повну можливість одержати виховання в українському дусі.

Т-во „Рідна Школа" плянує відкрити якнайскоріше українську гімназію, до якої, зрозуміло, зможуть вступити всі учні Інтернату, якщо батьки будуть того бажати.

Український Інтернат приміщується в цьому році ще в німецькому гуртожитку при Авенаріюштрассе (Мюнхен - Пасінґ), але Управа Т-ва робить інтенсивні заходи, щоб перейти до окремого приміщення, з власною українською кухнею та повною українською обслугою. У тій цілі створено при Т-ві Будівельний Комітет, який шукає можливости купити, збудувати, або покищо винаймити для Інтернату окремий будинок.

Подрібні інформації про вписи можна одержати листовно, чи усно в канцелярії Т-ва „Рідна Школа", 8 Мюнхен 2, Дахауерштр. 9/II. Туди ж надсилати зголошення, долучаючи метрику народження дитини, посвідку про щеплення віспи та свідоцтва з останніх років.

Ці заходи для створення української середньої школи, з правами державної, треба повітати й побажати якнайшвидшої реалізації. Треба надіятися, що батьки дітей з різних країв поселення зрозуміють вагу такої школи для виховання своїх дітей; особливо батьки з американського континенту повинні скористати з цих можливостей і висилати дітей на студії в своїй українській школі. Видатки напевно є нижчі, як в Америці на різних кемпусах.

ПЛЕНУМ ВИХОВНО-ОСВІТНЬОЇ РАДИ

В січні ц. р. в Ню Йорку, разом з пленумом СКВУ, відбувся пленум Екзекутиви Світової Координаційної Виховно - Освітньої Ради, який узгіднив ряд важливих виховно - освітніх справ. Участь взяли члени Екзекутиви і члени СКВОР-и з ЗСА, Канади, Европи, уповноважені делегати з Арґентини й Бразилії, у числі понад 30 осіб.

Наради відкрив голова Президії СКВОР-и д-р Білаш (Канада), який звітував з праці Президії СКВОР-и в минулорічній каденції. Президія СКВОР-и видала низку підручників, програми навчання в школах українознаства, видала обіжники в справах: матеріяльної бази для СКВОР, спільної назви для існуючих Рідних Шкіл, вишколу вчителів, розбудови дошкілля, програм, що їх видав СКВОР, творення КВОР-ів, і Крайових Шкільних Центрів в окремих країнах, навчання предмету педагогіки і творення СОУП з осідком у Торонті. Голова порушив теж і справу зміни осідку президії СКВОР-и і перенесення його до ЗСА. З черги здавав звіт в. о. секретаря мґр З. Зелений, а звіти скарбника світової Ради дошкілля і К. Комісії відчитав д-р Стебельський.

Дискусія

У дискусії підкреслено надмірне присвячення уваги шкільному секторові й малого узглядnення такого важливого сектора, яким є молодечі організації. Звернено увагу на те, що педагоги надали СКВОР-і заінтересування майже виключно справами шкільного навчання; сама школа не може подолати цілому комплексові збереження національної ідентичности. Справи шкільництва мусять бути зосереджені в Координаційному Осередку Шкільних Рад, як секторі СКВОР-и; пленум СКВОР-и повинен займатися лише питаннями з ділянки збереження національної ідентичности, які є спільні для всіх виховних чинників. Конечно треба з'ясувати дороги, якими можна зв'язувати практично ідеї молодечих організацій з діяльністю СКВОР-и. СКВОРа повинна розробляти матеріяли й передавати до практичного виконування поодиноким організаціям молоді. Екзекутива мусить уточнити свої компетенції і розложити їх поміж поодинокі сектори. СКВОР-у найкраще було б побудувати на крайових КВОР-ах, до праці яких СКВОР-а не повинна втручатися.

Середньошкільний інтернат

У дальшій дискусії мґр Леник (Европа) звернув увагу, що при механічному централізуванні організаційних форм можна стратити з очей властиву ціль координації. Світовий координаційний осередок Шкільних Рад є зайвим з огляду на разячі різниці обставин. В Европі нема сенсу творити навіть КВОР-и, — вона не має що координувати. Координація шкільництва в Европі завершується в КОУГЦУ, яке клопочеться теж високими школами та гуртожитком для середньошкільників. Цей гуртожиток, получений з середньою школою з українською мовою навчання з правами державних шкіл, — може бути дуже важним засобом для закріплення національної ідентичности. Цю обставину повинні взяти до уваги всі КВОР-и і батьки, а сам інтернат заслуговує на бачну увагу, як самої СКВОР-и, так і всіх її членів. КОУГЦУ розробляє питання позаочного навчання українознавчих предметів розсіяних по всіх інших країнах дітей, як теж громадським вишколом молоді. Для запобігнення упадкові рідного шкільництва, треба працювати над усвідомленням батьків при помочі народних університетів (ділянка праці СОУП).

Осідок Президії СКВОР-и

На пленумі СКВОР-и в 1969 р. на пропозицію ген секретаря СКВУ рішено залишити президію СКВОР-и в Торонті та викреслити з правильника СКВОР-и постанову про ідентичність місця осідку президії СКВОР з місцем осідку СКВУ. Коли цьому спротивилися листовною дорогою неприсутні на пленумі члени, президія складає свої мандати. В обличчі витвореної ситуації, згідно з правильником, осідок президії СКВОР переходить до ЗСА, а її творять вибрані на пленумі м-голова екзекутиви д-р Е. Жарський та член екзекутиви о. прот. О. Мицик. Вони можуть докооптувати собі решту потрібного складу. В такому складі вони мають вести працю до наступного пленуму та його підготовити. Представник Европи мґр Леник заявив в імені КОУГЦУ, що вони не будуть настоювати на сповнюванні вимоги правильника про переношення осідку президії СКВОР-и до місця осідку СКВУ: тим самим повернено до стану з СКВУ — СВОС-у 1967 р.

До ЗСА переходить також і осідок Світового Осередку Дошкілля з мґр І. Пеленською як головою.

Резолюції

При кінці нарад узгіднено резолюції, які передано на пленум СКВУ для затвердження:

1) Забезпечити Президію СКВОР відповідним бюджетом, бо без такого неможливо далі втримати СКВОР при житті. Найменша сума потрібна для ведення аґенд СКВОР — 10,000 дол.

2) Екзекутива СКВОР-и пропонує, щоб для успішнішої кооперації та зрозуміння всіх секторів дії СКВУ, до президії СКВУ входили теж голови комісій і Рад, які працюють при СКВУ.

3) З огляду на те, що СКВУ не може фінансувати діяльности СКВОР-и, доцільним є, щоб СКВУ патронувало збірку переводжену раз на рік СКВОР-ою на цілі координації виховної дії.

4) СКВУ звернеться до громадянства з закликом давати значно більшу допомогу та виказувати більше зрозуміння для українського студентства в його акціях в обороні людських прав українського народу, зокрема в обороні засудженого В. Мороза.

5) Щоб СКВУ спільно з українськими церковними проводами та шкільними радами звернулося до українського громадянства з окремим закликом та перевели постанову про а) введення „Веселки" на обов'язкову лектуру для Рідних Шкіл. Її повинні передплачувати батьки при вписах дітей до початкових шкіл; б) трактування видань ОПДЛ нарівні із шкільними підручниками та вміщення тих книжок у списки обов'язкових книжок.

6) Допомогти усіми можливими засобами виданню „Дитячої Хрестоматії" ОПДЛ та інших уже виготовлених педагогічних посібників.

7) Прийняти в склад СКВУ — Президію Ділового Секретаріяту СОУП, що тепер створилась під проводом мґра В. Волицького з Торонто.

8) Звернути більше уваги на виховну працю Церков, виховних молодечих організацій, батьків і інших виховних установ. Створити для цього при СКВОР-і підкомісію молодечих організацій.

Члени Управи СКВОРади

Нову Управу СКВОРади творять: д-р Е. Жарський — голова; о. митр. прот. О. Мицик — заст. голови; члени Управи з ЗСА: проф. С. Стецик — секретар; О. Ґенґало — скарбник; мґр І. Пеленська, голова Світ. Ос. Дошкілля — дошкільне виховання; інсп. Ю. Бобровський — шкільництво; інж. М. Семанишин, координатор організації молоді і референт виховання молоді; проф. В. Волицький, голова Світ. О. У. Педагогів — учительство; члени: з Канади: д-р Б. Білаш, проф. З. Зелений; з лаш, проф. З. Зелений; з Німеччини — мґр В. Леник; з В. Британії: проф. Б. Шкандрій; з Арґентини: О. Кузьмич; Австралії: Р. Драґан; Бразилії: Л. Самагальська.

Адреса СКВОРади:

Educational Council SKWOR
P.O. Box 391-Cooper St.
New York, N.Y.10003

СУА І ВИХОВНА ДІЯ

Одна з ділянок праці Союзу Українок Америки це ділянка виховна. Вона має ясне окреслення у статуті СУА: „збереження національної свідомости, плекання української традиції і культурних надбань українського народу". Ця праця була основною ділянкою української жіночої організації в нових країнах поселення. Це завдання жіночих організацій підкреслено на СКВУ, та оформлено у резолюціях Світової Сесії Українського Жіноцтва у листопаді 1967 року: „Українська мати була і є співтворцем української духовости, стояла і стоятиме на сторожі української традиції. Як мати і виховниця вона перетворила лихоліття і тепер на Рідних Землях далі ставить спротив нищівним заходам московського комунізму. Тому святим обов'язком української матері і громадянки у вільному світі є зберігати українське молоде покоління при своїй нації. Це завдання української матері і громадянки у вільному світі є зберігати українське молоде покоління при своїй нації. Це завдання української матері і громадянки ставимо на першому місці праці українських жіночих організацій, та закликаємо українське громадянство дати матері - виховниці якнайбільшу підтримку".

Виховну дію СУА веде у двох напрямах:

1. Праця над матірю;
2. Праця над дитиною.

При помочі семінарів і конференцій провідні чинники СУА намагаються познайомити матір із найновішими методами виховання, та усвідомити її — що вона відповідає за обличчя молодого покоління. Мати мусить бути свідома важливости виховання власної дитини, мусить знати, що вона своїй дитині передає ті вартості, якими вона сама живе, які становлять зміст її життя. Тому праця над собою, над збагачуванням свого знання, своєї духовости мусять найти місце у зайнятях матері, у її обов'язках, а завданням Відділів СУА, що гуртують у себе молодих матерів, є подбати про те, щоб програми сходин виповняли заінтересування матерів, щоб на сходинах вони находили відповіді на виховні проблеми.

Дитячі світлички

Якщо йде про працю над дитиною, то виховну дію концентрує СУА на організації й веденні дитячих світличок. Дошкільне виховання щораз то більше набирає значення у вихованні людини. Виховання молоді тривожить уми сучасних науковців і державних мужів. Індустрія змінила обличчя родини, заставила матір працювати. На тім потерпіли дуже діти й молодь, бо в цій системі їхньому вихованні посвячено мало уваги. Додавши до того захитання авторитету не тільки батьків, але й учителів, бачимо, що проблема виховання потребує дуже великої уважливости й належкого зрозуміння не тільки у батьків, але цілої громади; інакше наступні покоління не матимуть належного розуміння людини й її вартости. Дошкільне виховання в тому розумінні набирає великого значення, бо дитину належить виховувати від перших днів її свідомости. Перші і найважніщі основи виховання закладає родина, а потім садок або світличка. Дитинка, перебуваючи у крузі ровесників між 3-5 роком життя, розвиває себе фізично, інтелектуально і морально куди швидше, як та, що є залишена на припадкову опіку нефахових осіб. Дитячі світлички — це школа життя. Їх СУА старається ставити на відповідному рівні під оглядом фаховости, методики праці. Українська світличка кладе підвалини під українську людину. В тому її спеціяльна вартість і призначення. Тому й СУА справі дошкільного виховання присвячує так багато уваги. Від української матері, від української жіночої організації залежить, як історія запише її ім'я, її виховну дію в новій країні поселення. В обличчі нищення всього, українського на рідній землі, де українські дитячі установи є ведені російською мовою і творять основний засіб русифікації України, українська мати у новій країні поселення не може бути байдужна до виховання її дитини. Виховання молоді у нових країнах поселення на засадах віри в Бога і служби рідному народові — це бути чи не бути українській нації поза межами України. Не почуття меншовартости маємо у вихованні передати нашим дітям, а навпаки, багатство української духовости й культури, що ляже в основу сильних характерів, яких потребує не тільки українська спільнота, але і нова країна поселення — Америка. Їх потребує нинішня доба, позначена глибокою кризою людини, доба великих технічних здобутків, що розпалюють гордість людини, задивленої у матеріяльні здобутки. Тут виховання набирає великого значення — слід навчити людину вживати всі благодаті світу того, не загубивши себе. Справа виховання, — це не тільки справа родин і організацій, що ним займаються, це справа цілої громади, бо виховання одиниці — це виховання спільноти.

Олена Климишин

СКВОР

Осідок Світової Координаційно-Виховної Освітньої Ради з початком цього року перенесено із Торонта до Ню Йорку, де перебуває тепер осідок Централі Світового Конґресу Вільних Українців, СКВУ. Світова Рада Дошкілля, СРД, із Торонта перенесена до Філядельфії, де її очолила ред. Ірина Пеленська.

Головою Світової Координаційно-Виховної Освітньої Ради, СКВОР, став проф. д-р Едвард Жарський, який є також головою Шкільної Ради УККА. До нової Управи СКВОР, крім нього, входять ще: о. протоєрей О. Мицик — заступник голови; члени Управи: проф. С. Стецик — секретар; мґр І. Ґенґало — фінансовий референт; мґр І. Пеленська — голова, Світ. Ос. Дошкілля — дошкільне виховання; п-і О. Грабовенська — статутовий референт (і голова Ком. Правильника); інсп. Ю. Бобровський — шкільництво; інж. М. Семанишин — координатор організацій молоді і референт виховання молоді; проф. Ю. Волицький — голова Світ. Об'єднання Укр. Педагогів — учительство; мґр Я. Рак — гром.-орган. референт; члени Управи з Канади: д-р Б. Білаш, проф. З. Зелений; д-р Б. Стебельський, п-і Б. Гнатиків, п-і Р. Франко; з Німеччини: мґр В. Леник; з В. Британії: проф. Б. Шкандрій; з Арґентини: О. Кузьмич; Австралії: д-р Р. Драґан; Бразилії: Л. Самаґальська.

Як інформував журнал „Рідна Школа", орган Шкільної Ради УККА в Ню Йорку, в числі з квітня 1971 р., „представник Европи мґр В. Леник в імені КОГЦУ заявив, що вони не будуть настоювати на сповнюванні вимоги Правильника про перенесення осідку СКВОР до місця осідку СКВУ", таким чином місцем осідку СКВОР буде Ню Йорк на дві каденції.

Президія СКВОР на засіданні в Ню Йорку винесла резолюції, в яких між ін. пунктами, домагається від осідку СКВУ бюджету в 10.000 дол. річно для праці та прохає Екзекутиву СКВУ, „спільно з українськими церковними проводами та шкільними радами звернулись до українського громадянства з закликом та перевели постанову про а) введення „Веселки" обов'язковою лектурою для „Рідних Шкіл", яку повинні передплачувати батьки при вписах дітей до початкових шкіл"; б) трактувати видання ОПЛДМ ім. Л. Глібова нарівні із шкільними підручниками і вмістити ті видання у списки обов'язкових книжок для учнів різних кляс.

З огляду на те, що СКВУ не має досить фондів, щоб фінансувати працю Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради, запропоновано проводити під патронатом СКВУ раз на рік одноразову — по всіх вільних країнах світу — Збірку для СКВОР, на цілі координації виховної української дії у вільному світі. **(П.)**

Роля народного мистецтва та звичаїв і обичаїв у збереженні нашого народу

Українське народне мистецтво відіграло і в майбутньому може відіграти поважну ролю. Воно служило до прикрашування одежі й помешкань, воно було засобом розваг, відпочинку та висказуванням своїх почуттів, як радости, горя, патріотизму, воно було важним чинником у виховуванні молодого покоління. Таку ролю воно сповняло тисячі літ і постійно пригадувало нашим предкам, що вони окрема нація, інша від усіх сусідів. (В часі „пацифікації" в Галичині в 1930-их рр. не одного з наших хлопців переслідували за його вишивану сорочку).

Не менш важливу ролю сповняє це мистецтво й тепер, коли нам приходиться жити серед інших народів поза рідною землею. Знаючи про цей великий і благородний вплив нашого народного мистецтва, всі свідомі українці, що стараються задержати на майбутнє своє національне „Я", своє окреме обличчя, свою власну гідність, а також зберегти своє молоде покоління від небажаних та шкідливих впливів окруження, використовують з успіхом наше народне мистецтво.

Дуже часто читаємо в пресі про влаштування т. зв. „вишиваних вечерниць", на які жінки вбираються в вишиваний одяг. При тому відбуваються конкурси з нагородами за найкращі вишивки чи найбільш практичне і естетичне примінювання вишивки до модерного одягу.

Наші люди прикрашують свої доми вишиваними подушками, віконними занавісами, обрусами, рушниками, килимами, писанками, керамікою, різьбленими тарілками, касетами, альбомами та всякими іншими творами українського народного мистецтва, які надаються до того. Важливу ролю виконують теж наші давні звичаї й обичаї.

Вони споюють членів родин в одну нерозривну цілість. Вони пригадують наше давнє минуле та стоять на сторожі нашої моралі, що тепер так дуже наражена на всякі спокусливі вчинки.

Хто відрікається наших давніх звичаїв, хто відвертається від нашого народного мистецтва, той тим самим зриває зв'язки зі своїм народом.

Хоч в давнині не всі люди кінчали школи, і не всі могли користати з книжок, то наші народні звичаї, наше мистецтво було тим чинником, що у вихованні молодого покоління заступало книжку. Народні пісні та козацькі думи вчили його нашої історії. Подібну ролю відігравали перекази та приповідки. На народних звичаях учились поведінки та пошани батьків і старших.

Як з цього бачимо, маємо цінні та успішні засоби для вдержання та збереження нашого народу поза рідною землею, треба тільки подбати, щоб з цих засобів все і всюди належно користати.

Проф. В. Мацьків

ЗАОЧНА ШКОЛА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Знання рідної мови є одною з головних передумов пізнання власної Батьківщини, її історії, культури і традиції. Свідоміші батьки, наші Церкви і Установи на чужині докладають багато старань, щоб українські діти вивчали українську мову, у слові і письмі, а також запізнавалися з усіми предметами українознавства. Для цього жертвують вони чимало грошей та часу, головно у вільні від науки в чужих школах суботи й неділі, організуючи навчання у рідних українських школах.

Та не завжди мають наші діти можливість українські школи відвідувати, бо такі можуть існувати лише в тих громадах, де є більша кількість дітвори, а також достатня кількість учителів. Родини в малих громадах, як також ті, що живуть в діяспорі, є примушені вивчати і навчати мову самотужки, при допомозі книжок та підручників, які, одначе, для такого навчання не є пристосіблені і тому успіхи такого навчання були здебільшого недостатні.

Щоб допомогти тим родинам і розпорошеній українській дітворі, вирішила Президія КОУГЦУ відкрити заочну школу української мови для дітей і старших, без огляду на те, в якій країні вони живуть, і в якій мові навчаються у загальних школах. Всі учні цієї заочної школи одержуватимуть реґулярно лекції української мови з поясненнями у у тій мові, яку найскорше розуміють і знають. Навчанням керуватимуть фахівці учителі; вони виготовлятимуть лекції, поправлятимуть надіслані учнями задачі та даватимуть вказівки для науки.

Зрозуміло, що для організації та вдержання такої школи є конечним мати власну фінансову базу. Її мусять створити самі учні й курсанти Заочної школи, вплачуючи відповідні оплати за навчання. Покищо висота місячної оплати встановляється на 40. — НМ та одноразове вписове — 10 — НМ (або ця ж рівновартість в іншій валюті). Якщо б до Школи зголосилося більше 50-ти учнів, тоді оплата буде знижена.

Вписуватися до Заочної Рідної Школи можуть всі, без огляду на вік і світу. Зголошення приймає Шкільна Референтура КОУГЦУ вже від тепер. Для впису треба прислати також короткі інформації про учня, чи курсанта: вік, освіта, в якій школі вчиться, чи вчився, на скільки знає українську мову.

Зголошення та гроші (вписове і оплата за перший місяць) надсилати на адресу: Zentralvertretung der Ukrainishen Emigration in Deutschland e. V. 8 Munchen 2, Dachauerstr. 9/II.

ВИЙШЛА „ГЕОГРАФІЧНА СКЛАДАНКА"

Філядельфія. — Освітнє підприємство під керівництвом молодих мисткинь Я. Телепко та І. Лади, „Освіта", видало у Філядефії гарну українську гру-складанку для дітей молодшого віку. Складанка має за тему географію України, і на ній визначено найбільш характерні прикмети української природи, яку пізнає дитина, складаючи й розбираючи та знову складаючи ту гру. Крім того, до складанки додамо ще малий посібничок з географії України і мапу України, які допомагають дітям у грі в складанку.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1971 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий Відділ УНСоюзу ім. Верховного Архиепископа і Кардинала Йосифа Сліпого, означений черговим числом 51, з осідком в місті Чикаго, Ілл.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Урбан Христина О.
15 Зинюк Неоніля Л., Сорока Лідія І.
17 Фолій Марджорі.
32 Глобик Тибор, Ярмила; Тарасевич Євген, Харамбура Іванна С.
47 Ваницький Михайло М.
51 Ільницький Петро, Мисів Оксана, Музика Василь М., Форович Олександер, Яценків Татьяна.
56 Роз Іванна А.
70 Іваниш Василь В. Ш.
81 Бендюк Лариса К.
82 Петруца Андрій, Ліза, Олена.
102 Бобечко Карін М.
112 Аллен Яким М., Даджен Василь Д., Федак Василь М.
120 Горчак Олексій М.К.
152 Гураленко Софія.
171 Терлацька Ірина І.
217 Пасняк Патрикія Л., Перотто Розамарія Гр.
234 Верканський Ярослав.
235 Варинг Шері А., Кемпей Ярослав П.
240 Бенко Андрій мол., Михайлина А.; Шубин Іван М., Михайло Д.
268 Стасурак Христина М.
270 Ланелл Давид А.
319 Велгос Григорій.
339 Безпалько Степан П.
356 Синстед Мирослав Ш., Роберт Н., Теодор А.; Спеллінг Іван А.
361 Гнат Лідія М., Надія Л.; Йовик Марта С., Орест І.
362 Галайдіда Павло М.
372 Кочут Вікторія А.
379 Думич Матвій.
432 Борейко Донна, Гула Роман П.
458 Гассан Лев, Роман.
464 Луцик Бриян Т.
484 Шиді Христина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
20 Реаум Степанія.
153 Копанайко Богдан І.
194 Павлик Юрій О.
218 Омелян Кеннет Ф.
221 Богач Ігор.
288 Гентіш Дарія.
379 Дудич Богдан, Петро, Софія.
423 Гут Марія Є., Марківн.
473 Турчин Володимир, Микола.
486 Стеців Олег Б., Олена М.; Цар Ірина, Людмила, Михайло мол.; Черепенко Оксана.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
5 Галатин Михайло, Петро.
70 Бук Олександра Н.
379 Данилюк Орест.
395 Кикиш Лукія Є.
458 Новальковська Христина А.
488 Клюфас Софія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
182 Кузбит Василь мол.
423 Назаревич Роман Б.
484 Коваленко Леонард М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.
63 Петровський Бриян Л., Ерик Ш.
78 Страмайтіс Віктор Ю., Дебора М., Ліза М., Роман В., Юдита А.
114 Котинська Лілея, Софія.
115 Гудз Тарас Р., Содук Ольга.
158 Сокол Юрій Д.
180 Вронкович Тома Я.
203 Андрейчак Іван, Іванна, Марія.
216 Ісаїв Лариса О., Черняхівська Христина.
230 Ситник Марна Л., Михайло Л. IV.
231 Кольман Григорій А., Іван Хр.
266 Адамс Пилип П.
281 Смерека Микола, Петро.
354 Проців Шері А.
375 Климук Єлисавета, Лідія, Лілея, Михайло, Софія.
379 Білик Тарас І., Хомяк Іван.
427 Мороз Павло.
484 Савинець Теодор М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.
25 Бук Олександра Н.
153 Капанайко Богдан І.
194 Галатин Михайло, Петро.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.
27 Гладкий Адріян В.
90 Комарницька Гертруда А., Марія А.
386 Лисогір Давид М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.
5 Струк Филина О., Яким Р.
20 Реаум Степанія.
42 Макар Марія А.
57 Фецко Розамарія.
94 Долишюк Роман Ю.
103 Завадівський Данило И.
106 Богач Степан І.
120 Врадович Юрій И.
146 Довгань Василь мол.
204 Гурин Йосип.
218 Омелян Кеннет Ф.
221 Богач Ігор, Заліско Мирослава.
235 Вілліямсон Андрея Л., Вредлі Ст.
238 Оверко Лідія М., Юдита А.
277 Богуцька Данна.
288 Гентіш Дарія.
338 Ван Бремен Каролина О.
379 Дудич Богдан, Петро, Софія.
423 Гут Марія Є., Марківн.
472 Дахнівський Орест Б., Роман І.
473 Турчин Володимир, Микола.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Періг Мирон.
14 Фрізен Катря.
15 Курилас Олена М.
53 Сачко Кейт П.
55 Грицківська Ірина З.
76 Винарчук Казимир, Петро; Демчук Марія.
96 Курман Марія.
102 Поляньський Юрій.
105 Дмицька Оксана.
113 Скубяк Гері А.
146 Деркач Олена.
170 Ласій Омелян.
192 Політило Роберт М., Рапач Маргарита.
194 Копчинська Люба.
206 Кунь Ольга, Павлишин Варвара М., Семчук Кетлін П., Павлина К.
221 Келер Тіна К., Музика Марія Е., Шпак Петро В.
234 Клодницька Марія Л.
240 Лесів Василь.
245 Птиця Віктор.
252 Віланич Іван мол., Ставнича Анастасія Е.
254 Петрунів Іван.
257 Зозуля Юрій.
266 Ільницький Василь мол.
283 Стриганич Лев.
289 О'Брієн Маврін.
292 Вайко Ростислав, Христина; Маслій Ярослав.
316 Гик Оксана Є., Щур Юлія М.
325 Геслин Михайло.
336 Стахур Мирослав В.
337 Качанюк Ольга.
356 Вагрій Степан.
358 Дуда Анна М.
371 Бартошик Орест.
374 Музика Ірина.
379 Вакiв Іван В., Павлюк Михайло, Савка Орися, Тарабан Орест М.
393 Бойко Петро К.
418 Валабан Роман Т.
419 Вергун Ярослав В., Воробій Марта Т., Масляний Орест.
422 Костюк Володимир І., Метанчук Євгенія, Смеречинський Степан.
423 Дашко Євген С.
427 Грабовенська Степанія.
428 Сук Степан М.
432 Івасків Василь Д., Сетник Степан М., Стасів Петро, Ткач Борис Є.А.
439 Рогатин Лев І.
453 Андрушенко Марія.
458 Пашкат Богдан.
464 Івасик Одарка Г.
471 Гірняк Ярослав І.
473 Демкович Люся, Криса Василь С.І., Данна А.; Фескун Лідія І.
484 Гук Зиновія, Драгош Зенон.
485 Коваль Андрій.
486 Влищак Христина.
498 Солтис Лідія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Гуммель Маргарита А., Гречин Михайло Ю.
45 Гринчишин Марія Е.
102 Голембйовський Зиновій, Надія.
106 Букович-Клепач Ліна А., Семерак Юлія.
107 Меуч Олена.
139 Павлюк Богдан П., Микола, Петро І.
146 Кікіш Богдан І., Цап Андрій І.
167 Армстронг Марія, Мись Григорій І.
171 Коннорс Іван Е.
190 МекКрейкен Кеннет В.
221 Апостол Тарас, Гулик Іван В., Пікулицька Ірина.
234 Думич Анна, Михайло.
243 Кріль Іванна.
254 Петрунів Іван.
292 Грамяк Ярослава, Марилів Едвард, Терлецький Євген, Р., Михайло.
309 Рачок Василь Ю., Роман Т.
325 Князька Марлена, Ярослава.
368 Остапюк Лідія.
379 Даниляк Петро, Фірцович Тарас Я.
383 Густис Катерина М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
8 Возняк Христина.
128 Баратяк Іван мол.
356 Вагрій Степан.
498 Шостак Павлина М.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Фенчин Мирон.
8 Возняк Марія.
14 Созанський Йосип.
15 Сокіл Олексій Б.
20 Котелка Андрій.
22 Войко Павло.
23 Винковська Юлія.
25 Гентіш Володимир, Гвоздовський Орест Б., Куман Михайлина З., Хомяк Єлисавета, Черник Микола.
27 Гладкий Адріян В.
32 Кулик Петро мол., Марчиха Іван, Новаківський Роман О.
34 о. Любачівський Мирослав І.
35 Гавриш Василь.
38 Регець Анна.
39 Микитин Михайло.
42 Макар Маріянна, Оленкевич Дарлена, Тизбір Петро.
48 Галяк Йосип.
51 Барцаба Марія, Ващук Василь, Ольга; Городиловська Зоріяна, Городиська Михайлина, Здановська Софія, Ільницька Марія, Коваль Микола, Анна; Кульчицький - Дашнинич Пилип, Анна; Олеарчик Михайло, Параскева; Ососа Андрій, Фаріон Ярослав, Циганик Ірина, Шарун Йосип, Ірина; Яценків Омелян, Анна.
55 Грицківська Ірина З., Жарон Ольга.
56 Харук-Когут Петро.
57 Левицький Василь.
70 Вілик Степанія.
90 Комарницька Гертруда А., Марія А.
93 д-р Коропей Ярослав, Ніна.
94 Ониськів Петро, Марія.
102 Бобечко Степан.
106 Кикіш Микола, Марчук Михайло, Юревич Марія.
114 Филипович Андрій.
115 Сахаревич Петро, Сміщко Михайло.
125 Наливайко Анна.
128 Зазуляк Дмитро, Людовика.
131 Гулик Іван В., Щудло Михайло, Анастасія.
144 Гурчик Андрій мол.
146 Гречний Михайло, Іванущ Роман.
152 Гураленко Орест, Марта.
155 Шумахер Патрикія М.
167 Крохмальний Микола, Мись Григорій.
168 Баралецький Степан П., Марія А.
171 Куфта Геновефа.
174 Гриньків Марія, Конопада Ярослав.
177 Гесфорд Анна В.
192 Політило Роберт М.
194 Лабенський Степан, Ольга.
204 о. Данилевич Іван, Зваричук Василь, Степан, Марія.
206 Липський Роман Е.
221 Кущинська Василинка.
226 Волянський Володимир, Медвецький Михайло.
233 Назар Василь.
235 Стадничук Тадей, Михайлина.
238 Калиниченко Микола.
240 Демянчук Богдан, Лещук Кирило, Анна; Шубин Петро.
245 Діденко Уляна, Степанюк Сергій.
254 Козловський Матвій І. мол.
259 Перун Ярослав С.
261 Копревська Анна.
266 Вішко Костянтин, Ільницький Василь.
277 Кутчлець Мирон.
278 Тейлор Іван Е.
289 Буцьор Роман.
291 Вільшанецький Ілько.
292 Валтарович Лариса Л., Оксана.
293 Федишин Ірина П.
316 Герега Василь, Яніцький Кеннет В.
336 Рикло Іван.
337 Качанюк Ольга.
341 Шеремета Іван.
344 Прядка Степанія, Спел Франко, Беатрича Л.
346 Древницька Дарія О.
348 Шпитко Анастасія.
349 Ясиновська Марія.
350 Нагурний Михайло І.
352 Ковальчук Михайло.
356 Вагрій Степан В., Лозовий Степан.
361 Гнат Марія, Пацура Степан, Цимбаліста Марія А.
362 Дяків Степанія.
374 Станчак Іван.
379 Дрозд Анна, Іванюк Василь, Синиця Іван.
386 Лисогір Давид Н., Попа Донна Є.
387 Здирко Ірина, Осиф Юліян, Анна О.
407 Кондуцький Василь Е.
408 Макарик Ірина, Цимбал Серафим.
414 Благодатний Григорій, Регіна С.
418 Бернард Марія, Шимонович Казимир Т.
427 Пруняк Петро, Олена М.
432 Борейко Іван, Анна, Христина; Кавун Лідія, Ковальська Христина, Курило Анна, Кущак Василь, Подільчук Емілія, Ребрик Христина Р., Сетник Михайло.
444 Олійник Ярослав.
445 Зазуляк Орест П.
458 Гассан Катерина.
463 Гуцуляк Григорій.
468 Менечелла Віктор, Романович Михайло, Самиць Орест П., Наталя.
471 Мачишин Петро, Євгенія.
477 Пішак Богдан.
484 Драгош Зенон В., Швед Йосип, Карло Т., Тома В., Анна.
496 Верещук Євген, Каталина; Петришин Параскева.
507 Робзон Теодор В., Токарик Микола.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
2 Лупацька Марія.
12 Коршенюк Федір, Ольга.
56 Роз Євгенія.
78 Рід Роберт І.*
131 Труш Марія.
175 Брилинський Михайло.
194 Коханська Меланія, Мельник Христина Л., Ярослава 2.
221 Діхтяр Антін, Горпина.
257 Івасик Микола, Юстина.
281 Вікессер Анна.
287 Кметюк Марія.
289 Шевчук Іван.*
304 Шарван Василь, Марія.
379 Стецик Петро.
407 Грималяк Софія.
418 Челюк Василь*3, Михайло*2.
423 Гут Іван, Анна.
432 Ключник Євстахій*, Олеся.
486 Костирко Юрій, Стеців Богдан, Олена; Цар Михайло, Наталя, Ольга.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
5 Галатин Осип, Марія.
206 о. Коваленко Віталій.
242 о. Готра Степан.
257 Камінський Ярослав.
285 Гейзлер Юрій.
379 Яримович Ореста.
395 Кикиш Петро.
399 Ольшанський Іван Б.*, Михайло 2, Ярослава 2.
488 Лозинський Михайло 2, Ерна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.
8 Возняк Христина.
128 Баратяк Іван мол.*
356 Вагрій Степан.*
498 Шостак Павлина М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
37 Люстер Ольга Г.
55 Зозуляк Петро, Єва.
102 Стецура Іван.
131 Петренко Тамара М.
397 Ванчицька Ірена.
440 Чумак Павло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
5 Сливка Данило.*
8 Возняк Дмитро*.
32 Радищевський Василь.
63 Графф Анна М., Петровська Флорентина І., Розенбергер Алберт М.*
75 Софійчук Павлина М.
78 Серафимович Ольга; Страмайтіс Алма Г.
114 Котинський Микола, Микола мол.*, Еліза.
115 Мельник Михайло.*
127 Петручок Петро.*
131 Фридер Іван, Богданна.
158 Барабан Теодор, Сокол Крейг Хр.*, Роман.*
177 Сенів Гільдегарда.
194 Лабенський Степан.
204 Корнат Емілія, Ярич Алвина.
216 Черняхівська Ольга.
221 Нікулицький Роман.*
231 Кольман Тома В.*, Олена.
293 Лукасевич Агнеса.
301 Сутор Ніна, Шиманський Богдан Д.
333 Боберська Шарон М.
345 Луцик Ольга.
361 Колосій Іван.
371 Кальчук Василь.*
375 Климук Лідія.
418 Герчук Іван.*
437 Костів Іван, Євдокія.
448 Бабець Теодор.*
474 Петраш Ігнат*, Марія.
486 Жарський Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
105 Ракочий, Ярема С.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
194 Галатин Осип, Марія.
234 Овчарів Каролина.
248 о. Коваленко Віталій.
423 Гейзлер Юрій, Ольшанський Іван Б.*, Михайло 2, Ярослава 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
8 Попович Василь.*
12 Коршенюк Федір, Ольга.
20 Москалюк Володимир Р.
22 Дідє Іван Гр.*
25 Лісничий Олексій.
56 Роз Євгенія.
83 Юркевич Іван.*
120 Берардуччі Анна К., Валиго Йосип Ю.*
137 Якимчик Олександер.
155 Баган Іван.
164 Лівзій Рената М.
184 Ринчак Марія, Шмотолоха Володимир С.
204 Баранецький Павло И.*
221 Діхтяр Антін, Горпина.
257 Івасик Микола, Юстина 2.
281 Вікессер Анна.
287 Кметюк Марія.
289 Шевчук Іван.*
292 Ондуська Лілея.
304 Шарван Василь*, Марія.
316 Куца Юдита М.
334 Дудченко Євстахій*, Наталя.
341 Шишак Надія.
356 Солонинка Володимир.*
379 Стецик Петро.
387 Осиф Юліян.*
397 Ванчицька Ірина.
407 Грималяк Софія.
418 Челюк Василь*3, Михайло*2, Анастасія 2.
421 Ковальчук Мирон*, Павло.*
423 Гут Іван, Анна.
432 Ключник Євстахій*, Олеся; Перейма Анна.
460 Лозинський Петро*.
464 Воробель Текля.
481 Фейка Андрій Е.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
21 Масляр-Смик Олеся К.
42 Покора Степан, Степанія.
45 Зуляк Володимир, Ольга.
52 Затонська Берта.
55 Вудко Василь.
81 Лукіянчук Антін, Софія.
133 Вашатицький Богдан*, Михайло, Афія.
155 Дяків Марія.
182 Хомичак Іван.*
191 Колодій Мирослав.*
192 Гатала Степан.
194 Нечвід Зиновія.
211 Гранківський Михайло.
217 Луцишин Іван І.*
220 Клодницький Роман В.*
226 Петрівська Раїса, Рущицька Ірина.
240 Головка Григорій, Розалія; Мардал Анна, Світ Михайло, Щубин Петро.
266 Ільницький Василь.
277 Палюх Марія.
292 Березюк Францiска, Маслій Валентина.
304 Вороняк Іван, Марія; Костишин Іван.
324 Карпин Юрій М.
325 Бойсюк Маріян.*
337 Гой Зиновій.*
356 Багрій Анна.
361 Безушко Марія, Шепарович Дарія.
368 Івашко Анна.
383 Якско Патрикія.
397 Гузар Єлисей, Марія; Пісковець Іван*, Смоляк Олександер, Олександра.
422 Метанчук Євдокія, Смеречинська Анна.
430 Білюх Степан, Фіцяк Богдан*, Марія, Орися.
437 Крижанівська Марія, Кріль Василь.
441 Росіл Юлія Д.
455 Корсун Ангелина.
471 Крутиголова Марія.
473 Демкович Михайло, Василина; Мовчан Іван*, Зіна.
477 Пішак Богдан.
481 Міщук Михайло*, Олена.
489 Береза Марія.
506 Шимків Євстахій.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Мочун Мирон, Шашкевич Михайло.
15 Вачинський Олександер, Віра; Витковицька Тамара, Кондрат Станислав, Слота Антін.
39 Вашуцький Петро, Мазурик Ілько.
42 Галабурда Ростислав.*
45 Вілець Іванна.
57 Мацюк Роман.
64 Шепчун Ольга.
76 Винарчук Іван*, Марія; Демчук Мирослав*, Юлія; Салабун Йосип.*
94 Кеван Іван, Холевка Люіза.
102 д-р Грушкевич Микола Н.А., Стефанишин Іван, Марія; Янчак Теодор.
103 Петренко Леонід.
106 Богач Михайло*, Ірина; Клепач Василь*, Ксеня; Молочій Іван, Йосип*, Марія; Мричко Василь, Семерак Володимир*, Марія; Стахів Павло.
107 Зайко Василь.
121 Варакута Анна, Оленюх Петро.
131 Левицька Марія.
139 Павлюк Іван*.
146 Деркач Петро, Марія; Кекіш Євгенія, Цап Михайло.
156 Міклітіс Силвія.
167 Мись Петро, Євдокія.
175 Скальський Теодор*, Катерина, Текля.
177 Флис Євстахій.
191 Касіянчук Надія.
204 Сурмач Мирон В.*
218 Глива Софія.
219 Шмуляк Василь.
220 Пачовський Йосафат.
221 Апостол Йосип, Софія; Гулик Іван, Осипа; Іванюк Андрій*, Коцелко Степан, Марко Методій*, Марія; Пікулицький Володимир*, Люба.
234 Думич Марія.
239 Бойків Степан.
240 Татарин Григорій*, Анна.
245 Шабатура Євгенія.
254 Степанчак Михайло.
291 Мадей Михайло мол.*
292 Байко Йосип, Емілія; Березюк Тимко*, Гординський Роман, Василина; Грамяк Петро*, Марія; Марилів Степанія, Пиш Михайло, Терлецький Іван*, Ольга.
301 Медзяк Антін А.*
308 Івасишин Василь.*
316 Даниш Михайло*, Лазуренко Іван*.
320 Подгоряк Юрій мол.*
327 Шпачинський Володимир.*
334 Бондаренко Катерина.
337 Захарків Михайло, Турик Микола.*
358 Гірко-Тимечко Іванна, Копистинська Софія.
361 Шепарович Омелян.
367 Дзюба Петро.*
379 Бардин Василь, Барчішак Антонина, Бойчук Софія, Ватилик Семен, Гайдук Бронислав, Гузар Богдан*, Діна; Кобак Григорій, Юлія; Фурман Володимир П.
397 Черняхівська Іяна.
425 Трусевич Богдан.
437 Колцьо Євгенія.
473 Граб Микола.
488 Бурда Тамара.
489 д-р Кебало Костянтин.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Ломацький Олесь.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Мастикаш Василь.*
11 Макар Михайло.
25 Зотовський Григорій.
36 Туркулик Марія.
37 Качарал Анна, Ковальчук Катерина.
64 Лазорович Василина.
67 Потоцький Павло.
83 Боген Йосип Ф.*
90 Айзенбау Роберт.*
91 Лозик Григорій.
96 Годяк Текля.
113 Баран Анна.
117 Корчинська Ксеня.
126 Вус Софія.
127 Савчук Іван.
144 Гулька Павло.
145 Посьований Василь.*
146 Гурняк Дмитро.*
153 Дробот Микола 2.
161 Оріол Іван.*
179 Гадзека Марія.
194 Мастикаш Василь.*
207 Сабатович Марія.
217 Ковальчук Євген Е.*
220 Ганас Пелагія, Пайда Катерина.
223 Проць Володимир, Шопяк Семен.
230 Козловська Катерина.
236 Строймус Юрій.
238 Маалтон Алфред В.*
251 Савчин Катерина.
265 Новак Тома.*
274 Мирдич Михайло*, Павелко Андрій.
276 Орловський Тома, Скаськів Михайло.
278 Кремінець Олена.
287 Григорчук Розалія.
290 Семацюк Марія.
294 Гуменюк Йосифина.
296 Сакалюк Михайло.
299 Доляк Честер І.
301 Ткалич Юхим.
317 Веднар Анастасія.
318 Тюхтій Степан.
319 Ткач Марія.
324 Вурак Юлія.
325 Ткач Христина.
336 Костин Михайло.
341 Свердлик Максим.*
350 Влащук Анна, Криницька Марія.
362 Лисяк Марія.
364 Кліта Вінкентій.
365 Федорович Анастасія.
367 Федорищин Степан.
379 Волчанський Іван, Стрілецький Володимир.*
385 Панкевич Варвара.
387 Гончар Микола.*
404 Діденко Андрій.*
406 Гранчий Йосип.
432 Глушик Юліан*, Ратич Михайло.*
441 Бровчук Андрій.*
450 Івахів Гертруда.
466 Кузьма Григорій.
467 Гладьо Франціска Т.
472 Вишницький Йосип.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
20 Котелка Андрій.
22 Джонес Анна В.
25 Старух Теофіл Т., д-р Трохимчук Роман Е., Алла.
47 Валасюк-Яблоновська Анна, Химинець Марія І.
82 Петруша Михайло.
90 Комарницька Гертруда А., Марія А.
94 Мудра Євгенія М.
96 Вісціарелі Тереса.
115 Гудз Роман Т., Сміщко Михайло.
131 Гулик Іван В.
146 Іванущ Роман.
167 Мись Григорій.
174 Гриньків Володимир, Марія; Конопада Ярослав.
180 Будацька Вероніка С.
235 Волеслатен Данило.
240 Лещук Анна, Лукія.
271 Теплюк Антін.
278 Колій Василь Ф., Тейлор Іван Е.
292 Валтарович Лариса Л., д-р Марія, Оксана Г.
325 Демянчук Григорій.
341 Шеремета Василь, Іван.
344 Прядка Степанія.
387 Антошик Михайло, Здирко Іван, Мотиль Ігор І., Олейник Лев, Осиф Юліян.
407 Кондуцький Василь Е.
408 Макарик Ірина.
418 Шимонович Казимир Т.
430 Сілецький Роман Л.
468 Романович Михайло.
507 Робзон Тадей В.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
71 Лі Вилбур Е.*, Віра.
131 Ільчина Ярослав.*
194 Крижановський Дмитро, Мельник Григор*, Христина Л., Ярослава А.
277 Калюк Мирон.*
287 Онуфрів Богдан.*
346 Турчиневич Ігор.*
432 Дуда Іван*, Липовецький Микола.*
445 Федорак Олександер.*
498 Каспрук Семен.*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
242 о. Готра Степан.*
399 Ольшанський Іван В.*
488 Лозинський Михайло*, Ерна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.
27 Гординська Лариса С.
76 Богачик Йосип.*
93 Сиройс Галина.
231 Кольман Тома В.*
268 Нагірняк Юрій.*
320 Романовський Володимир.
327 Пищимуха Василь.*
418 Данчук Михайло*, Ковальчук Олег*, Танчак Ярослав.*
465 Щеребний Іван.*
492 Голман Алан К.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
344 Бутрей Тимко.*
423 Ольшанський Іван В.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
404 Діденко Андрій.*

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30 квітня 1971 р.):

Старий рід забезп.	65
Кляса О	248
Кляса Т	4,078
Кляса W	12,566
Кляса Р 20	14,468
Кляса Е 20	10,151
Кляса Е 65	2,212
Кляса Р 65	1,451
Кляса DP 60	288
Кляса DP 65	383
Кляса ADD	4,108
Кляса Т 10	198
Кляса Т 5	42

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	89
Кляса 5 Е	154
Кляса Р 20	220
Кляса Е 20	215
Кляса 6 С	2
Кляса Р 65	11
Кляса Е 65	17
Кляса Е 18	9
Разом:	50,985

На закінчення шкільного року — дітям „квітка щастя"!

„Основним завданням рідного шкільництва є не тільки давати дітям українознавчу освіту, але в куди більшій мірі збуджувати в них національні почування і плекати заінтересовання до української культури, до літератури передусім. Розвинути в наших дітей постійну потребу „співжити" з рідною книжкою-це головна мета праці Рідних Шкіл. Без української книжки в наших обставинах неможливо дати основи національного виховання і пов'язати формування світогляду молодої людини з українством. Основна база для розвитку нашої дитячої літератури-це наші Рідні Школи, наші шкільні діти і їх батьки. Ми, навели слова із спільного звернення Шкільної Ради УККА, Об'єднання Українських Педагогів Канади і ОПЛДЛ, яке було свого часу друковане в нашій пресі, а в останньому часі у бюлетені ОПДЛ. Оце звернення - це й суть нашої української системи виховання в умовинах діяспори: Це мова про головну мету праці Рідних Шкіл. І ось-чергове закінчення навчально - виховного року в наших Рідних Школах. І чергова нагода подбати про головну мету в нашому вихованні-розвинути в дітей постійну потребу „співжити" з рідною книжкою. Не тільки в часі шкільного року, але тим більше в часі вакацій-вільного часу для лектури.

Є давній звичай у школах світу давати дітям одночасно із річним шкільним свідоцтво теж „нагороду пильности", пам'ятковий подарунок гарну книжку з дедикацією учителя і печаткою школи. Тут варто згадати, що такою „нагородою пильности"-пам'ятковим подарунком ще в минулому столітті була у всіх школах Франції, згідно з розпорядком міністерства освіти повість „Маруся"-Марка Вовчка, в перекладі французькою мовою.

У наших рідних школах-тисячі дітей і всі вони без сумніву раді дістати разом із свідоцтвом - пам'ятковий подарунок на закінчення шкільного року-подарунок у найкращій і найдоцільнішій формі-рідну книжку.

І як же радісно ствердити, що маємо десятки гарних і вартісних видань для наших дітей і юнацтва, передусім завдяки послідовній і наполегливій видавничій праці нашого ОПЛДМ - Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді. Є що подарувати нашим дітям-є оті справжні „Квітки щастя"-оті численні лектури, твори наших давніх і сучасних письменників для дітей та молоді. З них назвемо хоч би чудову книжку покійної вже письменниці Т. Білецької „Квітку щастя" бо цю назву можна прикласти взагалі до всіх наших дитячих видань-бо кожна наша книжка дітям - це своєрідна „квітка щастя"-на дорогу життя кожній нашій українській дитині.

Знаємо, що в магазині ОПЛДМ-тисячі - тисячі книжок дітям і вони залежуються роками... І ось-яка ж прекрасна нагода дати дітям на закінчення науки чудову пам'ятку- книжку „рідну" „Квітку щастя", а одночасно - розвантажити магазини і так уможливити Видавництву ОПЛДМ видати чергові вартісні і розкішно ілюстровані книжки нашим дітям і молоді.

У 25-річчя праці ОПЛДМ-вшануймо цю працю найкращим і найдоцільнішим способом-даймо усім нашим рідношкільним дітям разом із свідоцтвом-чудовий рідний подарунок - рідну „Квітку щастя"-рідну дитячу й юнацьку книжку!

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30 квітня 1971 р.):

Кляса 1-ша	828
Кляса 2-га	236
Кляса 4 Р	1,229
Кляса 5 Е	1,750
Кляса 6 С	139
НОВІ КЛЯСИ:	
Кляса Е 20	5,778
Кляса Е 18	4,622
Кляса Е 65	251
Кляса Р 20	7,044
Кляса Р 65	152
Разом:	22,029

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31 березня 1971 р.:	25,628	59,174	4,060	88,862
Активні члени:				
Приріст у квітні 1971 р.:				
Нові члени	57	184	45	286
Прийняті наново	19	45	14	78
Прийняті з перех. листами	7	16	4	27
Зміни кляс забезпечення	3	7	—	10
Прийняті з Департ. Молоді	—	4	—	4
Разом:	86	256	63	405
Убуток у квітні 1971 р.:				
Суспендовані члени	35	48	12	95
Відійшли з перех. листами	4	10	2	16
Зміни кляс забезпечення	7	7	—	14
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	—	72	1	73
Вибрали грошові звороти	30	53	—	83
Відійшли з випл. п. сум. заб.	79	68	—	147
Виплатили вповні вкладки заб.	36	114	—	150
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	195	373	15	583
Члени, які виплатили вкладки:				
Приріст у квітні 1971 р.:				
Виплачене забезпечення	36	114	—	150
На безпл. продовж. забезп.	16	19	—	35
Разом:	52	133	—	185
Убуток у квітні 1971 р.:				
Померли	—	7	—	7
Вибрали готівку	11	23	—	34
Приверненні в актив.	7	13	—	20
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	23	48	—	71
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем квітня 1971 р.:	25;548	59,142	4,108	88,798

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за квітень 1971 р. суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з виїмятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж квітня 1971 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1971 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	175.02	148	140.99	320	786.95
2	197.84	149	160.87	321	599.73
3	86.41	150	280.60	322	137.92
5	2,131.40	151	357.13	324	437.17
6	237.36	152	55.46	325	1,663.36
7	453.62	155	1,790.58	327	1,794.83
9	150.82	156	454.59	328	231.87
10	213.44	158	646.84	330	347.63
11	165.63	161	1,249.89	331	84.65
12	166.79	164	260.09	332	251.33
13	743.57	165*	189.07	333	106.02
14	2,151.71	167	232.52	334	524.38
15*	411.44	168	789.09	336	1,077.10
16	356.12	169	63.74	337	748.69
17	288.37	170	887.68	338	205.94
18	172.51	171	575.19	339*	405.95
19	1,095.08	173	793.26	341	602.85
20	1,077.75	174	1,142.70	342	385.69
22*	874.75	175	643.13	343	510.79
23	175.25	177	356.36	344	606.31
24	103.08	178	432.37	345	731.41
25	1,385.22	179	199.10	346	829.32
26	7.09	180	514.32	347	324.74
27	768.30	182	1,183.32	348	470.89
28	22.01	183	992.44	349	872.36
29	146.36	185	36.58	350	592.28
30	35.66	187	70.70	351	105.15
31	54.21	191	1,352.26	352	494.25
32	883.82	192	383.40	353	900.17
33	444.39	193	18.38	354	289.71
34	257.64	194	3,430.87	355	261.22
35	441.17	195	13.41	356	418.56
36	326.33	196	18.80	357	29.43
37	568.59	197	5.53	358	161..20
38	338.10	199	23.02	361*	3,606.56
39	2,065.27	200	355.65	363	97.66
41	56.91	201	17.75	364	767.45
43	28.80	202*	22.59	365	24.63
44*	97.15	203	156.25	368	136.99
45	1,040.44	204	2,128.76	369	171.98
46	92.13	206	995.95	370	496.17
47	401.66	207	29.64	372	1,080.81
48	224.47	208	44.76	373	.60.66
49	415.39	209	49.32	375	1,204.02
50	45.28	210	306.45	377	2.45
52	243.14	211	167.37	379	3,675.05
54	181.43	214	257.06	382	87.74
55	712.62	215	34.50	383	574.54
56	287.98	216	815.43	385	1,125.51
57	662.56	217	1,358.39	388	328.59
58	109.21	218	232.80	391	366.02
59	1,293.47	220	1,194.51	393	132.77
60	69.86	221	4,063.76	394	88.01
63	1,998.16	223	322.80	397	841.20
64	173.46	224	255.54	399	957.91
65	152.12	225*	12.84	401	25.75
66	43.66	228	59.42	402	1,179.22
67	372.10	230	1,353.88	404	543.42
68	214.02	231	307.89	406	472.71
69	136.96	233	408.07	407	843.21
70	795.69	234	846.03	408	348.61
71*	158.43	235	379.99	409	123.26
72	28.03	236	289.73	411	419.19
73	30.91	237	405.37	412	186.68
74	41.82	238	1,351.12	413	132.58
75	347.04	241	115.95	414	1,015.86
76*	645.57	242	533.65	417*	149.38
77	25.32	243	254.57	418*	1,666.96
78	321.43	244	11.85	419*	33.28
80	129.27	245	771.41	422	1,112.18
81	134.72	248	55.45	423*	2,438.49
82	462.82	252	827.32	427	1,057.52
84	293.08	253	110.72	428	93.87
86	208.85	254	656.80	429	36.31
87	25.46	256	579.95	430	1,456.95
88*	1,352.78	257*	1,003.85	432	6,636.21
90	362.51	258	9.60	433	208.12
91	116.71	259	272.98	437	982.67
92	29.40	261	321.96	438	120.86
93	461.14	263	19.09	441	989.97
94	2,697.84	264	54.77	443	62.73
95	50.88	265	149.10	444	566.69
97	142.10	266	1,756.50	445	1,028.94
98	67.80	268	543.55	446	75.44
99	232.24	270	816.25	448	284.21
100	339.54	271	739.17	450	281.54
102	842.07	272	26.55	452	643.98
103	236.65	274*	348.50	453	79.43
104	363.18	276	425.50	454	449.43
105	469.58	277	2,640.65	455	71.38
106*	1,379.50	278	137.61	456	215.33
107	379.64	279	72.41	457	987.79
108	175.41	280	82.62	458*	1,545.21
109	150.73	281	514.75	459*	128.44
110	257.73	282	96.24	460	843.93
111	31.21	283	933.68	462	458.52
112	663.42	284	308.67	463*	499.93
113	457.18	285	186.83	464	592.38
114*	1,660.84	286	150.26	465	617.73
115*	384.30	287	750.64	466	286.03
116	621.02	288	248.43	467	61.29
117	303.18	289	346.89	468*	1,031.50
119	130.44	290	197.86	470*	235.26
120	1,250.02	292	2,168.18	471	2,062.11
121	207.33	293	789.60	472	566.00
122	72.36	294	19.62	473	1,630.54
123	212.18	295	563.56	476*	270.65
124	166.70	296	244.86	477	117.58
125	720.28	297	52.29	481	409.34
126	193.18	299	66.86	484	1,523.50
128	424.43	300	55.45	485	139.06
130*	1,055.77	301	523.86	486*	1,132.26
131*	1,024.49	303	363.88	487	337.10
132	109.81	304	628.12	488	158.04
135	6.93	305	533.90	489*	231.25
136*	70.45	306	106.89	490	40.54
137	349.54	307	357.95	492*	528.34
138	60.92	308	94.20	493*	11.43
139*	595.50	309	63.45	495	226.50
140	112.78	310	201.40	496	92.51
141*	16.39	311	23.88	498	523.26
142	317.32	312	62.94	500	109.95
143	75.23	313	122.80	501	50.46
144	257.53	316	2,388.35	503	894.76
145	84.64	318	80.39	506*	480.56
146	1,500.07	319	112.40		
147	1,651.79				

РАЗОМ ---------- $200,101.13

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	9.20	158	3.95	345	25.65
10	24.45	164	1.10	346	53.55
14	72.05	170	34.90	349	70.40
16	6.15	173	57.00	353	9.20
17	28.50	174	86.05	355	12.10
19	1.95	182	74.60	358	12.20
20	3.20	183	21.40	361*	22.55
22*	22.00	191	3.30	363	11.00
25	21.25	194	33.05	368	.85
27	37.80	200	11.00	372	50.80
29	4.80	204	8.10	375	43.60
35	4.40	206	43.50	379	12.20
37	1.35	208	1.35	385	36.75
39	11.00	210	9.20	388	5.65
47	35.80	218	11.00	393	20.70
49	13.50	220	10.25	397*	18.80
54	12.20	221	53.75	399	9.20
55	6.35	231	51.85	402	43.40
57	12.20	233	48.80	407	64.75
58	9.20	234	16.55	408	8.85
59	4.50	238	20.40	411	21.40
68	2.95	242	1.10	412	21.40
71*	33.10	245	2.45	418*	109.55
76*	3.90	254	1.10	419*	2.45
78	8.35	259	25.00	422	11.00
82	6.30	261	13.15	423*	22.95
90	5.40	266	31.15	427	20.95
93	15.70	270	14.25	430	56.55
94	71.85	271	6.75	432	140.20
102	3.30	277	98.10	433	12.20
103	19.25	278	6.20	437	4.45
104	34.20	282	.85	438	2.45
105	14.00	283	27.70	443	1.35
110*	1.45	285	6.85	444	30.30
112	12.20	287	18.35	445	37.20
114*	1.50	292	31.65	450	2.45
115*	21.35	293	21.80	456	23.25
116	25.60	295	11.00	458	8.45
120	73.75	300	9.20	460	26.20
121	6.00	301	35.40	462	28.85
124	1.70	304	1.90	468*	12.05
125	21.70	307	3.20	471	18.50
128	11.00	309	8.60	472	32.90
130*	17.80	316	8.75	484	15.80
131*	49.60	320	41.75	486*	19.30
140	9.20	324	9.20	487	60.80
142	2.75	327	107.60	492*	36.30
146	14.95	334	4.00	493*	1.70
147	18.30	336	4.80	495	28.00
150	2.00	337	21.80	498	3.55
155	21.10	338	2.90	500	2.20
		344	30.50	503	12.25

РАЗОМ ---------- $3,439.40

Прибутки:

ЗА КВІТЕНЬ 1971 Р.

Членські вкладки	$203,540.53
Відсотки від бондів	144,148.08
Відсотки від гіпотечних позичок	40,787.55
Прибутки друкарні й книгарні	31,642.14
Прибутки на реальності в Кергонксон, Н.Й.	6,592.27
Зворот федер. податків і соц. забезпечення працівників	4,416.95
Податок від заморґедж. реальностей	4,300.00
З продажі англом. Енциклопедії Українознавства	4,123.50
Чинш від реальности в Джерзі Сіті, Н.Дж.	2,000.00
Перенос до Сирітського Фонду	1,500.00
Відсотки від членських позичок	1,234.99
Відсотки від банкових конт	1,193.60
Зворот стейтових податків (безробіття)	441.14
З продажі книги „Історія України"	186.02
Зворот стейтових податків	181.10
Зворот оплат до асекураційних урядів	173.68
Зворот канадських податків і пенсійні оплати працівників	109.66
Зворот за устаткування	10.00
Разом:	$446,581.21

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено гіпотечних позичок	$69,241.49
Сплачено позичок на грамотах	6,114.49
Разом:	$75,355.98

ПОВТОРЕННЯ:

Членські вкладки, відсотки від інвестицій і звороти	$ 75,355.98
Сплачено інвестицій	446,581.21
Разом прибутки за квітень 1971 р.	$521,937.19

Видатки:

ЗА КВІТЕНЬ 1971 Р.

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ:

Відд.:		
5	Мартін Алекс	$1,000.00
5	Мартін Алекс	500.00
11	Макар Михайло	1,000.00
20	Кривицький Гаррі	500.00
25	Ващук Юлія	500.00
37	Качараль Анна	500.00
37	Ковальчук Катерина	500.00
39	Монастирський Стефан	300.00
45	Сава Михайло	500.00
63	Рустон Семен	500.00
63	Рустон Семен	500.00
64	Лазарович Василина	1,000.00
67	Потоський Павло	1,000.00
76	Кульматицький Константин	500.00
76	Розек Ева	500.00
76	Гойовська Ева	500.00
83	Боген Йосиф	1,000.00
96	Годяк Текля	750.00
97	Табачук Михайло	1,000.00
102	Шмаґала Стефан	1,000.00
102	Василина Йосиф	1,000.00
117	Кожух Василь	1,000.00
127	Савчук Іван	500.00
144	Гулька Павло	1,000.00
145	Посьовайч Василь	1,000.00
146	Фурґаль Василь	500.00
146	Гурняк Дмитро	250.00
149	Цвайкус Іван	1,000.00
153	Чупірчук Кирило	500.00
158	Пагут Гілько	2,000.00
161	Орйол Іван	1,000.00
175	Шкудор Василь	500.00
179	Гадзеґа Марія	500.00
187	Тутка Анастазія	1,000.00
204	Воляк Гелена	500.00
220	Ганас Пелягія	1,000.00
220	Пайда Катерина	1,000.00
221	Литвин Евген	500.00
221	Качмар Михайло	1,000.00
223	Кутний Іван	500.00
223	Проць Володимир	1,000.00
223	Шопяк Сем	500.00
230	Козловська Катерина	1,000.00
257	Белл Мері Енн	1,000.00
265	Новак Тома	1,000.00
274	Павелко Андрій	1,000.00
274	Мирдич Михайло	1,000.00
276	Спаськов Михайло	500.00
276	Орловський Тома	500.00
277	Качнір Петро	1,000.00
277	Бойко Іван	500.00
278	Кремінець Олена	1,000.00
282	Петриченко Григорій	500.00
282	Петриченко Григорій	500.00
287	Григорчук Роза	500.00
290	Семанюк Марія	1,000.00
312	Гулей Андрій	1,000.00
316	Гой Гаска	500.00
318	Тюхтій Стефан	1,000.00
324	Бурак Юлія	500.00
328	Комарянський Мирослав	1,000.00
334	Тарнавський Іван	500.00
337	Захарків Андрій	500.00
350	Креницька Марія	1,000.00
350	Влащук Анна	1,000.00
355	Мізин Марія	500.00
356	Пацай Ян	500.00
358	Волянська Клементина	250.00
361	Романишин Євдокія	496.75
364	Сірацька Текля	1,000.00
364	Кліта Віцко	1,000.00
365	Федорович Анастазія	1,000.00
367	Федоришин Стефан	750.00
371	Шумска Анна	1,000.00
377	Міґелич Михайло	500.00
379	Вольчанський Іван	500.00
379	Стрілецький Володимир	800.00
385	Панкевич Барбара	1,000.00
397	Лос Микола	500.00
397	Лос Микола	1,000.00
406	Гранчай Йосиф	500.00
407	Гуменюк Теофіль	333.33
414	Градій Марія	500.00
432	Комісар Володимир	1,000.00
434	Пілуский Алекс	1,000.00
448	Сидор Онуфрій	300.00
472	Вишницький Йосиф	500.00
481	Судяк Анна	1,000.00
	Разом:	$65,230.08

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

Відд.:		
16	Бандура Марія	30.00
20	Богач Михайло	30.00
20	Дибель Текля	30.00
27	Балабан Марія	30.00
27	Кисілевський Кость	30.00
27	Гладун Богдан	30.00
29	Гоміщак Іван	30.00
29	Салена Михайло	30.00
29	Гритсько Никола	30.00
36	Петришин Анна	30.00
36	Смаґа Анна	30.00
39	Каменюк Михайло	30.00
39	Войталь Василь	30.00
36	Гарбуз Тацька	30.00
56	Кордек Катерина	30.00
56	Стефані Карло	30.00
56	Забек Марія	30.00
56	Куцло Марія	30.00
63	Кухта Михайло	30.00
65	Лесняк Марія	30.00
83	Паразак Іван	30.00
83	Іськів Анна	30.00
83	Єнко Данило	30.00
94	Шпська Анна	30.00
94	Пашенко Микола	30.00
94	Шевченко Тарас	30.00
99	Шийка Александер	30.00
99	Валько Марія	30.00
21	Косік Василь	100.00
104	Міколаїв Анастазія	30.00
106	Пундор Софія	30.00
106	Надзікевич Олекса	30.00
113	Батіс Пелагія	30.00
114	Варен Карло	30.00
123	Лаврівська Галина	30.00
127	Тимкович Марія	30.00
127	Стецюк Петро	30.00
130	Дроботій Василь	30.00
131	Панчишин Марія	30.00
131	Корнота Текля	30.00
147	Чанкей Михайло	30.00
150	Тарнавський Іван	30.00
155	Кінчуля Вронислава	30.00
155	Гурняк Софія	30.00
155	Пикус Анна	30.00
155	Гураль Стефан	30.00
158	Дзвінка Евстахій	30.00
161	Мазурик Юліян	30.00
161	Врунер Василь	30.00
168	Василишин Анна	30.00
168	Дячишин Марія	30.00
171	Назар Галина	30.00
179	Парщак Анна	30.00
183	Гаврилишин Андрій	30.00
206	Процишин Анна	30.00
211	Гиба Григорій	30.00
220	Перун Катерина	30.00
221	Личик Надія	30.00
233	Кузан Анна	30.00
242	Купча Анна	30.00
252	Маґас Параска	30.00
252	Краснозон Михайло	30.00
257	Довгенко Михайло	30.00
266	Бойко Анна	30.00
281	Беріх Марія	30.00
281	Мороз Микола	30.00
288	Данилюк Андрій	30.00
292	Сенків Марія	30.00
29	Сепенюк Юлія	30.00
305	Віслоський Іван	30.00
307	Шербанович Марія	30.00
320	Тарас Марія	30.00
320	Траска Ольга	30.00
324	Коцюк Стефанія	30.00
324	Бучко Розалія	30.00
324	Бучко Григорій	30.00
334	Партач Андрій	30.00
336	Чорногор Нікіфор	30.00
336	Полянський Володимир	30.00
336	Кішель Катерина	30.00
336	Пелех Юстина	30.00
338	Кудлик Йосиф	30.00
339	Петрович Осип	30.00
339	Дацик Анна	30.00
348	Херніґа Марія	30.00
361	Чарнецький Анастазія	30.00
361	Косановська Ангелина	30.00
367	Зелез Ярослава	30.00
367	Яцків Іванна	30.00
367	Третяк Параска	30.00
367	Полей Онуфрій	30.00
368	Третяк Катерина	30.00
371	Луців Анна	30.00
379	Вруский Дмитро	30.00
379	Процик Александер	30.00
399	Коваль Анна	100.00
422	Філь Текля	30.00
430	Маковська Вікторія	30.00
468	Турчак Володимир	30.00
486	Яцикевич Володимир	30.00
490	Петрів Іван	30.00
402	Гудзовський Іван	30.00
432	Шур Іван	30.00
432	Шур Катерина	30.00
441	Мазанський Онуфрій	30.00
469	Каце Кирило	30.00
127	Павлюк Неля	30.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот,	$111,132.04
Винагорода відділових секретарів	66,733.51
Видатки друкарні й книгарні	32,558.40
Платня працівників	16,600.57
„Свобода" за орган	14,600.00
Грошеві звороти	14,337.71
Податки на заморґеджованих реальностях	9,758.11
Спеціяльна винагорода Відділових організаторів	7,534.00
Платня головних урядовців	5,333.32
Видатки на реальності при 77-83 Гренд ву., Джерзі Сіті, Н.Дж.	3,988.87
Федеральні податки й соц. забезпечення працівників	3,845.54
Винагорода обласних організаторів	3,750.00
Кошти подорожей обл. організаторів	3,067.97
Загальні кошти подорожей	2,967.64
Кошти Контрольної Комісії	2,585.50
Стейт. податок і забезпечення на безробіття працівників	2,373.30
Виготовлення друків	1,688.40
Банкова оплата за опіку над бондами	1,358.04
Вкладки за реасекурацію	1,294.35
Канадські корпораційні податки від вкладок	1,243.05
Чинш за канцелярії	1,000.00
Телефон	733.17
Кошти обласних засідань	617.00
Поштові оплати	601.50
Канцелярійне устаткування	588.79
Видатки на реальності при 540 Факс вул., Бронкс, Н.Й.	581.78
Лікарські бадання нових членів	466.12
Пенсійна оплата працівників	433.33
Кошти видання англомовної Енциклопедії Українознавства	413.38
Вкладки за дітей, яких родичі померли	350.15
Федер. податки для забезпечення працівників (безробіття)	332.42
Обслуга машині ІБМ	325.11
Спортова акція	288.00
Кошти вдержання Канадської Канцелярії	235.28
Оголошення	155.24
Канадські податки й пенсійні оплати працівників	120.47
Винагорода відділових організаторів	100.00
Виплати за шпитальне забезпечення для працівників	79.48
Книжки й друки	62.00
Дивіденди для наново прийнятих членів	41.60
Разом:	$314,275.14

ПОВТОРЕННЯ

Посмертні запомоги	$ 65,230.08
Інші виплати	314,275.14
Разом виплати з фондів забезпеченевих	$379,505.22

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

Стипендія Ю. Вірта	$ 210.33
Виплати запомог	3,420.00
Разом виплати з Фондів Братських	$3,630.33

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ СИРІТСЬКИХ:

Виплата Клявдії Нагуляк, Відділ 114	$ 518.96
Виплата Федора Нагуляк, Відділ 114	518,96
Разом виплати з Фонду Сирітського	$1,037.92

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальності в Кергонксон, Н.Й.	$9,911.26
Разом виплати з Фонду Захисту	$9,911.26

ІНВЕСТИЦІЇ

Збільшено гіпотечних позичок	$ 3,561.33
Видано позички на грамотах	7,484.99
Піднесено вартість реальности в Кергонксон, Н.Й.	3,057.05
Збільшено позичку для Укр. Нац. Корпорації для Відновлення Міста	83,000.00
Разом:	$97,103.37

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем березня 1971 р.	$ 895,478.36
Прибутки за квітень 1971 р.	521,937.19
Разом:	$1,417,415.55
Видатки за квітень 1971 р.	491,188.10
Готівка з кінцем квітня 1971 р. осталась	$ 926,227.45

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка	$ 926,227.45
Бонди й стаки	25,727,249.77
Гіпотечні позички	7,990,962.25
Позички членам	541,017.00
Реальності	614,907.39
Друк. і електр. машини	32,402.70
Позички для Укр. Нац. Корп. для Відновлення Міста	588,539.41
Разом:	$36,421,305.97

СТАН ДОВЖНИЙ:

Фонди:

Забезпеченевий	$35,841,523.53
Братські	297,985.50
Сирітський	155,583.41
Захисту	95,726.59
Наглої Потреби	30,486.94
Разом:	$36,421,305.97

ПЕТРО ПУЦИЛО, касир.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

СЕКРЕТАР АРМІЇ СТЕНЛІ Р. РЕЗОР, який зголосив свою резиґнацію і залишає свій пост перед червнем ц. р., заявив на пресовій конференції, що він не вірить в те, щоб Урядові вдалося до половини 1973 року мати армію, складену з самих тільки добровольців. На цій прощальній пресовій конференції секретар Резор казав, що ще завчасно судити тепер, чи ЗСА повинні були вмішуватися до війни у В'єтнамі, бо тепер внаслідок війни відновлюється давній американський ізоляціонізм, вимагається редукції американських збройних сил в Европі, що є загрозою для европейської єдности. Секретар Резор займає свій пост найдовше в кабінеті Ніксона, він був секретарем армії в кабінеті президента Джансона впродовж чотирьох років.

КРАЙОВА АЕРОНАВТИЧНА і Космічна Адміністрація повідомляє, що вона сподівається випустити „Марінера 8" до плянети Марс перед 6-им червня ц. р. Точна дата випущення буде встановлена після закінчення студій, що було причиною, що не вдалося випустити ракету до Марса 8-го травня. Осколок, величини 120 частини одного цаля, мав спричинити коротке перепинення під час спроби, випустити ракету в дні 8-го травня.

Американське Адвокатське Товариство схвалило гостріший кодекс суддейської етики

Ню Йорк. — Окрема 11-членна Комісія Адвокатського Товариства опрацювала проєкт нового гострішого кодексу етики, який має заступити дотеперішній кодекс із 1924 року, що є занадто загальний. Сподіваються, що новий кодекс, коли затвердять його на загальних зборах Адвокатського Товариства в найближчому році, не допустить до таких подій, як відкинення Сенатом номінації на найвищого суддю Найвищого Суду ЗСА Клемента Ф. Гейнсворта, або як резиґнація судді Найвищого Суду ЗСА Ейба Фортаса та часта критика судді Вілліяма Даґлеса. Згідно з новим проєктом суддейської етики судді мали б публічно повідомляти про свої додаткові прибутки, щоб не повторилася історія з суддею Фортасом ,який дістав 20,000 долярів від Фундації родини Волфсонів, яка була у правничих клопотах. Комісію очолює колишній головний стейтовий суддя Каліфорнії Роджер Дж. Трейнор, членом її є і один звичайний суддя Найвищого Суду Патер Стюарт. Новий кодекс має привернути захитане довір'я громадянства до американських судів.

В СССР створили найбільший у світі гелікоптер

Найбільшої вантажної під'ємности гелікоптер у світі створено в Советському Союзі. Зовні він нагадує формою пасажирський літак, але має три поставлені в різних місцях колеса та дві високі надбудови вгорі, на яких крутяться велетенського розміру ґвинти-пропелери. Гелікоптер-гігант В-12 під час проб підняв на височину понад 2 кілометри вантаж в понад 40 тонн. Цей гелікоптер має прилетіти до Франції, де на аеродромі Бурже відбудеться Виставка-сальон авіяційної і космічної техніки. Довжина В-12 дорівнює 37 метрам, висота коліс 1 метр 37 сантиметрів, височина гелікоптера перевищує 12 метрів, швидкість при великому навантаженні сягає майже 200 кілометрів на годину, що забезпечують чотири двигуни. Проєктував того велетня інженер, покійний М. Міль, а всі випробовування й есперементальні полети в не зазначеному в „Ізвєстіях" з 8-го травня місці здійснив пілот найвищої категорії, на прізвище Василь Колошенко.

Дитячі „снайпери"-вбивці в Україні

Київ. — Десятирічний син службовця заводу на Харківщині Володя використав те, що батько залишив наладовану набоями мисливську рушницю й пішов на працю, почав стріляти з вікна свого помешкання і вбив у подвір'ї великого дому сусідську дівчинку. Про це повідомлено в „Радянській Україні" 22 травня 1971 р., а раніше була згадка у „Вечірньому Києві". До судової відповідальности притягнено батька, бо вбивця — неповнолітній і не був свідомий свого вчинку, хоча знав, що з рушниці можна вбити. На Львівщині батько, бажаючи підготуватись до змагань із стрільби, взяв на заводі зброю. Ґвинтівка лежала здебільша під синовим ліжком. Одного дня Сергій скористувався відсутністю дорослих, взяв зброю і почав стріляти з вікна. „Наслідок був надзвичайно сумний: Сергій поранив сусідку, а батько, довідавшись про вчинок сина, наклав на себе руки". Газета звертає вину на батьків, які тримають мисливські рушниці, часто й без дозволу, і їх не зберігають у відповідних місцях.

КІЛЬКА КНИЖОК пишеться про президента Ніксона та його дружину. Журналіст і повістяр Аллен Дюри пише книжку під заг. „Ніксонів Білий Дім", він працює з допомогою урядових чинників. Автор двох неприхильних книжок про братів Кеннеді і одної прихильної про Ніксона Віктор Ласкі — пише ще одну книжку про Ніксона. Те саме роблять журналісти Роленд Івенс і Роберт Новак. Журналістка Глорія Сіайл пише книжку про дружину президента — пані Патришу Ніксон. Книжка має появитися навесні 1972 р.

УРЯД ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ВИРІШИВ покликати до цивільного суду одного студента в Сайґоні, обвинуваченого в державній зраді. Того студента вже судив військовий суд за співпрацю з комуністами, але Найвищий Суд Південного В'єтнаму визнав такий суд не конституційним, бо студент Гуйн Тан Ман не був у лавах армії. Підсудний вважає, що уряд Південного В'єтнаму переслідує „свободу думки".

„ЮРІЙ ДОЛГОРУКИЙ" В ОКЕАНІ

У Совєтському Союзі всі кораблі, без різниці, де були збудовані, чи в яких портах стоять, мають російські назви. Так поруч із „Марксом", „Леніном" та подібними плавають „Адмірал Нахімов", „Кутузов" та інші судна з прізвищами царських білих полководців і загарбників. Тепер до них приєднався ще один великий корабель, фляґман китобойної фльотилії з Калінінградського порту „Юрій Долгорукій". Це той самий Юрій Долгорукій, який руйнував Київ, пограбував за княжих часів українські церкви, вбивав навіть дітей . . . „Юрій Долгорукій" XX сторіччя плавав в північних водах, аж біля Антарктики, і там вистрілює рештки китів-кашалотів для своєї „родини". Московські „Ізвєстія" з 21 квітня з задоволенням інформували про велику здобич „Юрія Долгорукого" в північних водах.

ТЕЛЕГРАМА XVI КОНВЕНЦІЇ СУА ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ БЛАЖЕННІШОМУ КАРДИНАЛОВІ ЙОСИФОВІ СЛІПОМУ

Ваше Блаженство! Делегатки зорганізованого жіноцтва зібрані на 16-ій Конвенції СУА, сердечно вітають голову нашої Помісної Церкви Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа та будуть молити Всевишнього, щоб додав сил і здоров'я для здійснення великих задумів та завершення нашої помісної Церкви Патріярхатом. Зібрані делегатки обіцяють докласти всіх зусиль, щоб ця велика ідея стала дійсністю. З'їзд висловлює свою повну і беззастережну підтримку усім ухвалам Архиєпископського Синоду. Здійснення цих ухвал уважає суттєвим завданням громади і закликає своє членство включитися в боротьбу за те. Для реалізації і успішного переведення тих важливих завдань для добра нашої Церкви і цілого українського народу прохаємо Вашого Архиєрейського благословення.

Президія Конвенції СУА

Кергонксон, 23 травня 1971

(Надрукована в ч. 98-му „Свободи" на першій сторінці Телеграма Конвенції СУА була вислана не до Верховного Архиєпископа, але до групи українських студентів які на знак протесту проти свячень нових єпископів УК-Церкви у ЗСА, проводили біля Катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії голодування, починаючи від п'ятниці 21 травня до вівтірка 25 травня ц. р.).

РЕЗОЛЮЦІЇ XVI КОНВЕНЦІЇ СУА

Шістнадцята Конвенція Союзу Українок Америки з великим успіхом закінчила свої чотироденні наради від 21-24 травня, 1971, з участю 140 делегаток, членок Управи і гостей, обговорила на Комісіях і Панелях та Пленумі низку важливих громадсько-суспільних проблем і схвалила відповідні рішення, які знайшли свій вислів у резолюціях. Важливіші з них зокрема ті, які з'ясовують ідейні позиції Організації, подаємо до загального відома:

Конвенція вітає український нарід, який переходить новий етап важкої боротьби за незалежність України, самобутність української культури і за само право фізичного існування.

Конвенція вітає українську жінку, яка бере участь у цій боротьбі і водночас зберігає українську мову, віру та творить і плекає українську культуру.

Конвенція вітає Українську Церкву в Україні й у вільному світі, її Ієрархію та все Духовенство.

Зокрема Конвенція вітає Його Блаженство, Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого та запевняє Його в абсолютній підтримці Його змагань за помісність Української Католицької Церкви завершеної Патріярхатом.

Конвенція вітає Високопреосвященного Архиєпископа Мстислава, Голову Консисторії Української Православної Церкви в ЗС-Америки і висловлює Йому і всім Вірним глибоке співчуття з приводу смерти Блаженнішого Митрополита Іоана.

Конвенція підтримує постанови Синоду Української Католицької Церкви, який поклав підвалини під її самоуправу. Цей великий духовний осяг вважаєм нашим національним здобутком, що його треба оберігати всіми засобами від можливих виломів. Тому Конвенція закликає Духовенство і Вірних Української Католицької Церкви дотримуватися його постанов. — Стверджуємо, що невизнання цих постанов двома новими Єпископами глибоко потрясло українською католицькою громадою в ЗСА і в світі.

Конвенція вітає почин Української Католицької Церкви, яка допустила до участи в Першому Синоді Єпископів й українську жінку, даючи цим доказ пошанування її рівноправности в цій Церкві.

Конвенція вітає Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій та її голову, Дост. Пані Олену Лотоцьку.

Конвенція вітає проф. Ізидору Косач-Борисову, голову Почесного Комітету для відзначення 100-річчя народин Лесі Українки під Патронатом Світового Конгресу Вільних Українців і Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Конвенція вітає Світовий Конгрес Вільних Українців та його складові Організації та бажає повного ідейного об'єднання всіх українців у вільному світі.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон. — Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться цього року о 2-й год. дня у неділю 6-го червня. Поминки на католицькому цвинтарі відбулися 30 травня.

Українська молодь у Бельгії відспівала український гимн на „Декаді совєтської культури"

Брюссель. — Українські студенти і члени Спілки Української Молоді роздали тут тисячі летючок в обороні Валентина Мороза, С. Караванського, й інших репресованих діячів української культури та прав українського народу на рідну мову, культуру і власну державу. Це мало місце під час „Декади совєтської культури", що відбувалася в Бельгії, у Брюсселі та Льєжі. На концерті під час „Українського дня" у Льєжі на початку травня виступали мистці з України і з Вірменії та група з Естонської ССР. Вони мали показати „щасливе обличчя народів СССР". Під час декади жидівські патріоти впустили на залю білих мишей і зчинили заворушення в залі, а українська патріотична молодь вигуками обурення відізвалась на виступ-привіт письменника Натана Самуїловича Рибака від письменників України, який він сам мусів перекласти на російську мову, щоб представник совєтської делегації міг перекласти на французьку. Україну було тоді представлено кількома танцями й піснями під бандуру, що сподобались публіці, показом костюмів „київської моди" з гарними модельєрками у переважно російського типу вбраннях, та виступом фізкультурників. У ресторанах тоді подавали вареники, борщ і „водку", а між українськими танцями виконували російський „Калінку". На закінчення такої програми „Українського дня" студенти і члени СУМ дружньо заспівали в залі „Ще не вмерла Україна", на що з лютю криками реагував представник амбасади СССР у Бельгії. Бельгійська пресова агенція СП писала про той випадок і про летючки в обороні прав України, та про відкритого листа українців у Бельгії до Москви й „уряду" УССР, в якому було сказано, що добрими є українські концерти за кордоном у виконанні артистів з України, але не тоді, коли Москва в Україні винищує українську мову й культуру.

Праця Східньо-Европейського Клюбу в Джерзі Ситі

21-го квітня 1971 р. відбулися другі сходини новоствореного Східньо-Европейського Клюбу в Джерзі Ситі на терені Ст. Пітер'с Коледжу з метою накреслити пляни відносно майбутньої праці й вибрати Управу. Проводила сходинами студентка коледжу, кінчаючи свій другий рік студій психології та історії східньої Европи, Аніта Островська. На сходинах був присутній, проф. д-р Константин Савчук, який допоміг зорганізувати наш клюб і дальше з ним співпрацює. Сам він відомий професор історії в нашому коледжі і цього літа буде викладачем першого курсу української історії, на терені Ст. Петер'с Колледже, „Історії України від 1648."

Сильна частина клюбу — це українці і це виказалось у виборах. Українці вибрані до Управи це: Аніта Островська, голова, і Людомир Білик, студент — заступник голови. Він кінчить третій рік математики. Головні пляни праці це: зорганізувати Східньо-Европейську виставку в шкільній бібліотеці, приготовити програму до свята 100річчя існування коледжу на другий рік, висвітлювати фільми із Східньої Европи і, вчитися народних пісень і танків різних країн.

Вища мета нашого клюбу за словами ще одного члена, Михайла Бурика, студента російської мови, це „поширити знання і правду про Україну і інших наших східньо-европейських країн, не тільки на терені школи, але по цілій околиці.

Першим нашим проявом праці буде доповідь про історію Східньої Европи, восени, з доповідачем д-ром Савчуком.

Л. Б.

ВПИС ДО МЕНОР ДЖУНІОР КОЛЕДЖУ

Дженкінтавн, Па. — До цієї вищої дворічної школи під керівництвом українських Сестер Василіянок тривають вписи на перший курс а офіційна реєстрація кандидатів-студенток із закінченою середньою освітою, „Гайскул", відбудеться 11 і 12 вересня 1971 р. Як інформує працівник канцелярії коледжу п. М. Кічула, вже від осени цього року будуть прийматися до вересня 1972 року вписи студенток на академічний рік 1972-73. Тепер у коледжі відбуваються кінцеві іспити, а 18 квітня відбулось спільне свячене, в присутності понад 200 осіб, приготоване студентками з Українського Клюбу при коледжі; страви благословив о. Давид Клуні; студентський хор „Глі Клаб" під диригуванням проф. М. Длябоги дав український концерт. Зацікавлені вступити на студії до Менор Джуніор Коледжу біля Філядельфії мають писати по інформації на адресу, українською, або англійською мовами: Manor Junior College, Jenkintown, Pa. 19046.

УКРАЇНЕЦЬ У ФРАНЦУЗЬКІЙ ОПЕРІ

Калгарі, Канада. — Закінчивши раніше режисерську школу в Лондоні, в Англії, молодий режисер театральних і оперових вистав українець Орест Ковальський був асистентом режисера оперного театру в Женеві, де ставив самостійно кілька опер. Тепер у театрі Калгарського Університету ішла французька опера „Бідний моряк". Режисером її був Орест Ковальський, успіх — великий, вистава буде повторена згодом.

Ен-Арбор — Лесі Українці

З ініціятиви 37-го Відділу Союзу Українок Америки та Українського Студентського Клюбу при Мишиґенському університеті в Ен Арбор, в суботу 20-го березня, в залі „Інтернешенел студент сентер", урочисто відзначено пам'ять великої жінки поетеси, Лесі Українки. Свято відкрила та привітала присутніх голова місцевого Відділу СУА, д-р проф. Ася Гумецька, передаючи ведення програми голові клюбу Українських Студентів при Мишиґенському університеті — Уляні Огар.

Доповідь виголосила запрошена управою відділу СУА — Оксана Мостович з Лексингтон, Кентакі. Була це оригінально опрацьована студія про Лесю Українку, як жінку — творця, філософа і піонера. Студентка університету Ірина Строїч та учениця Ірина Мостович виступили з фортепіяновим репертуаром. Студент університету, Віктор Омельченко виконав низку народних пісень на бандурі, а молоденький учень Марко Мостович продеклямував поему. На закінчення програми, учениці Адріяна і Христина Княгиницькі виступили з українськими народними танцями. Після програми відбулася товариська зустріч гостей та членів, невеликої громади, цього університетського осередку.

О. О.

ІДЕЯ Й... ОГІРОК

(Закінчення зі стор. 2-ої)

все, що треба і кого треба. Та, не зважаючи на таку „солідну" арґументацію тверджень Брежнєва, серед закордонних делеґацій знайшлися сміливіші, які виступили проти „доктрини", настоюючи на незалежності й суверенності соціялістичних країн та партій, на власному шляху (кожної окремої країни) до комунізму і, навіть, на впровадженні в світовому комуністичному русі багатоцентровости (поліцентризму). Такої протибрежнєвської і взагалі протимосковської „єресі" допустилися делеґації Італії, Румунії, Японії, Австралії та деякі. Однак, на з'їзді, його керівники, зробили вигляд, що зазначених „збочень" не почули, відтак (принаймні, за пресовими повідомленнями) і не реаґували на них.

Істотно, виникає запитання, а куди ж, все таки, поділася ідея комунізму, де вона заховалася?

Західні політичні спостерігачі, нав'язуючи до доповіді Косиґіна про майбутню п'ятирічку, пишуть (за матеріялами, надрукованими в щоденнику „О Естадо де Сан Павло"):

„Що совєтські росіяни вміють робити, так це пропаганду... На московському ринкові з'явилося багато чого такого, що мешканці совєтської столиці бачили тільки в днях святкування 50-річчя Революції... На відзнаку XXIV-го з'їзду КПСС, до Москви завезено, наприклад, величезного огірка, вирощеного в теплиці на північному сході від Москви... В крамницях бачимо чимало білого, а також рожевого винограду із кавказьких республік... Є ще тюльпани і... тур із білоруських пущ..." У продовженні, редактор згаданого часопису (цитати нами взяті з передової статті) ще кілька разів „обіґрує" той великий огірок, що його сьогодні показують у Москві. Він, зокрема, пише (насмішкувато): „комунізм — це огірок", „комуністичний рай — це совєтський огірок", „вирощувати огірки не є щось надзвичайне, Косиґін — реаліст" і т. п.

Виходить, що огірок у Москві під час, можна сказати, майже всесвітнього комуністичного збіговиська, демонструвався символічно — в характері майбутнього комунізму, привабливо до нього, заохочення до його побудови, а то й захоплення ним...

Колись Нікіта Хрущов, на відвідинах у Юґославії, прилюдно дав таке (дослівно) вияснення: „Що таке комунізм? Комунізм, товариші, це хліб з маслом для всіх. І більше нічого". Від Хрущова підсовєтські люди масла так і не діждались, недарма про Нікіту в Совєтському Союзі кажуть: „веселий тріпач". Сучасні московські керівники хитріші й спритніші, вони людям відразу, ще до початку п'ятирічча, показали великого огірка. Цілком можливо, що того огірка повезуть на оглядини ще й до столиць „союзних республік", мовляв, „оце вам і є, що ми будуємо". Одним словом, ідея комунізму влізла в огірок... Виходить, місця для неї там цілком вистачає...

ПРЕСА ПРИНЕСЛА ВІСТКУ, що каліфорнійський губернатор Роналд Ріґен в минулому році зовсім не платив стейтових податків, хоч він дістає річну платню у висоті 44,000 долярів, і крім цього має майна на більше, як на один мільйон долярів. Політичні противники губернатора використовують цей факт, хоч Ріґен може бути у згоді з законами, які звільняють від оподаткування різні бонди та інші цінні папери.

СЕКРЕТАР МЕШКАНЕВИХ і міських справ Джордж Ромні оглядав у Йонкерсі, Н. Й., і Бронксі, Н. Й., фабрики люксусових мешкань, де продукується частини мешкань, які пізніше можна складати в місцях, де треба. Ромні сподівається, що ціна мешкань, цим способом будованих, зменшиться на яких 22 відсотки. Він заявив, що почали продукувати фабрикати люксусових мешкань тому, щоб люди побачили, що цим способом побудовані доми не є гірші від тих, що їх будується звичайним способом.

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ

бл. п.

ПЕТРОНЕЛІ МИКИТЮК

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в КАПЛИЦІ СВ. АП. ПЕТРА і ПАВЛА в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

в ДНІ 29-го ТРАВНЯ 1971 р. о год. 7-ій рано

Просимо Приятелів та Знайомих згадати в своїх молитвах Покійну.

Муж ІВАН

Успішний концерт В. Тисовського

Ню Йорк. — В неділю, 23-го травня ц. р. відбувся тут у концертовій залі Українського Інституту Америки, старанням місцевого Літературно - мистецького Клюбу, концерт пісень та арій співака - баса, Володимира Тисовського. Концерт пройшов із повним успіхом. Публіка, що заповнила залю Інституту, нагороджувала співака тривалими оплесками. В. Тисовський виконав композиції В. А. Моцарта, Дж. Верді, М. Лисенка, В. Барвінського, Я. Степового, К. Данкевича, В. Косенка, І. Соневицького, М. Фоменка, А. Гнатишина і Гр. Китастого. Наприкінці другої частини програми В. Тисовський відспівав ще „біс" дві пісні, під рясні оплески публіки. До успіху концерту причинився значною мірою акомпаніятор — д-р Ігор Соневицький. На закінчення концерту голова ЛМКлюбу в Ню Йорку Борис Ржепецький, подякував слухачам за численну участь, а співакові В. Тисовському побажав дальших успіхів в його співацькій кар'єрі.

Звернення-прохання до українських купців, промисловців, ремісників та українців-патріотів доброї волі

Дотеперішні кількакратні зусилля статтями в українській пресі спонукати провідних купців і промисловців в ЗСА і Канаді та приступити до видання друком „Історії української торгівлі, промислу та ремесла" не увінчалися бажаним успіхом. Все таки важливість, а то й конечність видання друком такої публікації в майбутньому у вільному світі остається поза всяким сумнівом.

Щоб використати інформації старших віком колишніх купців, промисловців, ремісників та інших громадян-патріотів, Ініціятивний Гурток постановив почати збирати матеріяли до видання друком покищо „Причинки до історії української торгівлі, промислу та ремесла на українських землях в найновіших часах". Звертаємося проте з проханням до всіх українців доброї волі, що доцінюють важливість такої публікації присилати на понижче подані адреси всякі матеріяли як: списки купців, промисловців та ремісників, світлини такихже підприємств із заподанням їхньої історії, світлини груп наших купців, промисловців та ремісників, спомини про них, тощо.

Завданням Ініціятивного Гуртка є: зібрати, упорядкувати та приготовити до друку такі матеріяли та по можности, в найкоротшому часі видати їх друком. Запрошуємо до співпраці в Ініціятивному Гуртку охочих, свідомих важливости справи громадян-українців у вільному світі.

Зокрема просимо Редакційні Комітети „Пропам'ятних Книг - Альманахів", що вже появилися друком, або приготовляються до цього, переслати нам до використання свій матеріял, зокрема такий, що його вони не помістили друком, чи то писаний чи у світлинах.

Всі українські пресові органи у вільному світі просимо про передрук цього звернення-прохання.

За Ініціятивний Гурток:

Михайло Демянчук
700 Covington Terrace
Moorestown, N.J. 08057
U.S.A.

Іван Романюк
141 Whittier Avenue
Syracuse, N.Y. 13204
U.S.A.

Відійшов примірний душпастир

(Посмертна згадка)

В неділю дня 28-го березня 1971р. в далекому Вінніпегу помер шанований та люблений всією громадою о. декан Захарій Золотий, парох церкви Царя Христа при вул. Логані Фавтин, по тримісячній тяжкій хворобі на 74-му р. свого примірного, трудолюбного життя.

Покійний уродився в селі Шипівці заліщицького повіту, в Західній Україні, де й покінчив народну школу. До гімназії ходив у Коломиї, а іспит зрілости зложив як австрійський вояк-фронтовик у квітні 1918-му р. в українській державній гімназії в Станиславові. Від 1915-го-1919 року брав участь на боєвих фронтах австрійської та Української Галицької Армії. Духовний семінар покінчив у Станиславові, де 1-го липня 1932 р. був висвячений Впреосв. Єпископом Григорієм (Хомишином). Здавши, в тому ж році катехитичний іспит, душпастирював у школах Борищева народних і середніх, де зорганізував Марійські Союзи і Марійські молодечі Дружини, а також співпрацював у Товаристві „Просвіта", Народному Домі, „Рідній Школі" та кооперативі. В наслідок перепрацювання і захворіння на горло залишив катехитуру і для поратування здоров'я був перенесений та призначений в 1928 р. душпастирем в селі Чорний Потік, а в 1930 р. завідателем парохії в Делятині. В 1933 р. був інстальований парохом в Делятині, в 1938 іменований місто-деканом, в 1940 р. деканом надвірнянського деканату. В тому часі часто проповідав на місіях, що їх влаштовував Кир Григорій а також дав почин до оснування „Місійного Кружка Священиків - проповідників". Покійний організував масові прощі по... до чудотворного місця в Гошові. Покійний провадив також працю в культурно-освітнім товаристві „Скала" і його заходом та старанням вибудовано поверховий дім з театральною залею. В липні 1944-го р. евакувався покійний о. Захарій з Делятина, ... дістався до Австрії і в Грацу та околиці працює душпастирем до 1947 р. потім катехитом в українській гімназії в Інсбруку (Тироль). На пропозицію Апостольського Візитатора на Німеччину о. Н. Войковського переїжджає до Німеччини і, до березня 1948 р. є духовником в українській духовній семінарії в Гіршберґу. Згодом катехит в українській гімназії в таборі в Верхтеcґадені. 30-го травня 1949 р. виїжджає Покійний о. Захарій до Канади та зголошується у Преосв. Кир Василя Ладики у Вінніпеґу. Тут обслуговує дооколичні українські кольонії, а від 4-го листопада 1952 р. аж до своєї смерти є парохом церкви Христа Царя. Рівночасно виконує Покійний обов'язки духовного асистента Окружного БУК, референта священичих покликань при товаристві ім. св. Йосафата, від 1957-го р.—голови Шкільної Кураторії Вінніпезької Архиєпархії та головою секції Народного Шкільництва при Раді Шкільництва та Освіти КУК, промотором справедливости та оборонцем супружої зв'язи при Митрополичому Трибуналі Вінніпезької Архиєпархії та капеляном Осередку СУМ-а у Вінніпеґу.

1-го березня змушений важкою хворобою залишити парохію, перейшов до старечого дому Пресв. Родини звідки дістався до лічниці св. Боніфатія. Три місяці важкої хвороби виснажили організм Покійного і дня 28-го березня 1971 р. о. Захарій скінчив своє трудолюбиве життя.

Похоронено його при участі парохіян та широкого кола Вінніпезьких українців, дня 31-го березня 1971 р. на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпеґу. Покійний був висвячений в целібаті.

Погідна людина, зрівноважена, обов'язкова та працьовита на всіх доручених йому становищах, скрізь з'єднав собі людей свого довкілля; доказом цього були численні листи колишніх парохіян Делятина, що писали до нього з Аргентини, Бразилії, а найбільше з Рідного Краю.

Цих кілька слів про трудолюбиве життя та многогранну діяльність мого останнього товариша з матуральних курсів у Станиславові-нехай будуть замість грудки землі та китиці квітів на свіжу могилу отця декана Захарія Золотого.

Михайло Дем'янчук

СПОРТ

Редагує В. Сохан

УСПІХИ КОПУНІВ УАСТ „ЛЕВИ" ЧИКАГО

Після дволітньої відсутности в найвищій клясі — дивізії Чикаґської Національної Футбольної Ліґи копуни „Левів" стали знову респектованим суперником в грах цієї дивізії на зеленій мураві. Подані внизу висліди п'яти гор „Левів" вказують на поважні успіхи дружини і висунули ім'я „Левів" на перше місце.

Висліди змагань:
„Леви" — „Кікерс" 1:0
„Леви" — „Атлетікс" 3:1
„Леви" — „Мехіко" 6:0
„Леви" — „Олімпікс" 2:2
„Леви" — „Ганза-Фортуна" 1:0.

Разом у відбутих грах за мистецтво дивізії здобули „Леви" 9:1 точок і відношення воріт 13:3. Ворота стрілили: Рой 6, Андрущишин 3, Яворський 2, Шлапак 1, Аріяс 1.

Теперішній склад дружини „Левів" сильний та добре диспонований офензивно і дефензивно. Охота грати і виграти змагання, це показники спортової моралі, яку потверджують осягнені досі висліди. Хвилева відсутність копунів Ноги та Аріяса II є відповідно компензована іншими змагунами, що й запевняє успішний сезон для „Левів". Склад дружини: Банах, Медина, Іваник, Мішалов, Крат, Скороход, Аріяс, Кіпка, Рой, Андрущишин, Шлапак, Ансельмі, Мішалов В. і Еліяшевський.

С-К.

— О —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ІНТЕР-ІТАЛІЯН" 0:2

Юньйон, 16-го травня. — Після довгої серії перемог й осягнення звання першуна Ню Джерзі та східнього побережжя ЗСА зазнала „Ч. Січ" першої поразки сезону в 11-ій і півфінальній грі за аматорську Чашу Америки з першуном середньо-східніх стейтів „Інтер-Італіян" СК Клівленд. Не зважаючи на дощеву зливу, що попередила цю зустріч, на площу прибуло близько 500 вірних симпатиків „Ч. Січі", в цьому числі визначні українські і американські діячі, представники УНСоюзу, УРСоюзу, „Провидіння", УККА, Пласту, ЮССФА, Шейфер Ліґи і ін. На жаль, цим разом наші молоді і популярні футболісти не вдоволили своїх симпатиків, головно вислідом, який фактично не віддзеркалює подій і можливостей в цих змаганнях. Слабша, як звичайно, гра нападу „Ч. Січі", що не використав кілька певних нагод до здобуття воріт, була головною причиною поразки. До цих змагань „Ч. Січ" виступила в о с л а б л еному складі, без контуженого Лошенка, перешкодженого Бакуна, а в грі брав участь Ігор Паньків з пошкодженим минулої неділі хребтом. Всеж таки перших 25 хвилин були для „Інтеру" найбільш критичними. В цьому часі українські футболісти повели серію дуже небезпечних атак, які одначе не принесли бажаного успіху. Вже в 3-ій хвилині капітан „Ч. Січі" — М. Фарміґа, перестрілив з найдогіднішої позиції понад ворота італійців. В 14-ій хвилині знаменитий воротар гостей Бетенкорт з великим трудом оборонив сильний стріл Лужняка. В 20-ій хвилині цей же воротар ледви встиг відбити м'яч понад поперечку з несподіваного, проте слабого, стрілу Ренерея. Після серії навальних атак „Ч. Січі" італійці розпочали контратакувати і в 26-ій хвилині створили під воротами господарів критичну ситуацію, в якій за діткнення рукою м'яча на карному полі судця Ді Сальваторе (італієць) призначив для італійців карний стріл. На щастя, м'яч із стрілу Борбози відбився назад від стовпа воріт і вислід 0:0 не змінився. В 38-ій хвилині Д. Паливода не використав позиції сам-на-сам з воротарем, що вже лежачи відбив ногою м'яч, який мав опинитися в сітці воріт. Друга півгра розпочалася знову навальними атаками „Ч. Січі", одначе кон-то воріт відкрили італійці. В 68-ій хвилині, в часі як майже ціла дружина „Ч. Січі" була в акції на половині гостей, залишена трійка напасників „Інтеру" провела чергову контратаку, з якої несподівано МкМілен стрілив першого ґоля. В 78-ій хвилині, з подібної акції, цей же МкМілен, цим разом через помилковий вибіг воротаря „Ч. Січі", здобув свого другого ґоля і цим встановив вислід зустрічі 2:0. В заключних хвилинах змагань „Ч. Січ" провела ще ряд атак, які одначе успішно ліквідувала згущена оборона „Інтеру". Не зважаючи на цю програну, „Ч. Січ" заслуговує на відзначення, що в цьому сезоні зайшла в грах за Аматорську Чашу ЗСА до півфіналу. Про успіхи наших молодих футболістів обширно писала американська преса: „Н. Й. Таймс", „Нюарк Івнінґ Нюз", „Нюарк Стар Леджер", німецька „Штатс Цайтунґ унд Герольд" і інша етнічна преса. Тепер нашим футболістам залишилися ще 4 ліґові гри, з яких „Ч. Січ", для осягнення чемпіонату Прем'єр Дивізії Шейфер Ліґи і авансу до „Великої Десятки", треба здобути шість точок.

Склад „Ч. Січі": Гільґерс, Касіяненко, Паньків, І. Паливода, Заремба, Дуда, Лужняк, Ренерей, М. Фарміґа, Д. Паливода, О. Фарміґа, Л. Вільчак М. Цинайко.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ВІСЛА" СК ҐАРФІЛЬД 6:0

Орендж, 23 травня. — Після минулонедільної нещасливої і одинокої в сезоні поразки з „Інтером" Клівленд у фіналі сходу за аматорську Чашу ЗСА, „Ч. Січ" розпочала серію 4-ох залеглих ліґових змагань, висліди яких і вирішать долю чемпіонату Прем'єр Дивізії, Шейфер Ліґи Н. Дж., та можливості авансу українських футболістів до „Великої Десятки" тієї ліґи. Завдяки новому успіхові „Ч. Січ" наблизилася до лідера Прем'єр Дивізії — „Італії" Ґарфільд від якої наших футболістів відділює одинока точка, що її мають італійці в резерві 25:3, „Ч. Січ" 24:0 точок. Для осягнення лаврів чемпіонів нашим футболістам треба ще перемогти двох суперників в цьому числі лідерів дивізії.

Не зважаючи на численність ґолів, що їх цим разом здобув напад „Ч. Січі", звітові змагання були малоцікавим видовищем. „Вісла", що на протязі сезону займала в показнику табелі гор одну з чолових позицій в цій, як і в попередній зустрічі з українськими футболістами, нічого захоплюючого не показала. Гра була односторонньою в якій „Ч. Січ" від початку до кінця мала гнітучу перевагу у висліді чого наш напад цим разом здобув п'ять ґолів. Перша половина закінчилася при стані 3:0, що його здобули :Лужняк в 20-ій і 27-ій хвилинах і М. Фарміґа в 38-ій хвилині. Образ гри не змінився і після перерви. Тільки дві небезпечні контратаки провели поляки, якими примусили енерґійного сторожа воріт „Ч. Січі" — Петра Лісевича до інтервенції, який повернувся із служби „Дядька Сема" і буде вже постійно виступати в складі „Ч. Січі". Чергові ґолі для господарів здобули: Бутенко в 72-ій і М. Фарміґа в 76-ій хвилинах гри. Вислід зустрічі 6:0 встановив оборонець „Вісли", який в критичній ситуації під власними воротами, головою, помилково, вмістив м'яч в сітку, понад воротаря. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Касіяненко, Паньків, І. Паливода, Каздоба, Заремба, Лужняк, М. Фарміґа, Д. Паливода, Ренсерей, Л. Вільчак, Дуда, Бутенко, О. Фарміґа. В наступну п'ятницю вечором о год. 8-ій „Ч. Січ" відбуде міжнародну зустріч з чоловим аматорським клюбом Англії „Скелмарсдейл Юнайтед" ФК, багатократним фіналістом за аматорську Чашу Англії.

О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ОРІОЛ — член УНСоюзу Відд. 161 Б-ва св. Василія в Амбрідж, Па., помер 16 квітня 1971 р. на 78 р. ж. Нар. в Розенбурґу, Добромиль, Україна, і став членом УНС в 1958 р. Полишив у смутку брата Якуба. Похорон відбувся 19 квітня 1971 р. на цвинтарі Economy в Ambridge, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!
А. Джула, секр.

СТЕПАН ТЮХТИН, член УНСоюзу Відд. 318 С-ва св. Ольги в Northampton, Pa., помер 17 квітня 1971 р. на 76 р. ж. Став членом УНС в 1925 р. Полишив у смутку 2 доньки: Анну і Ольгу, сина Степана. Похорон відбувся 20 квітня 1971 р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Northampton, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЧЕСТЕР І. ДОЛЯК — член УНС Відд. 299 ім. І. Франка в Боффало, Н. Й., помер 11 квітня 1971 р. на 58 р. ж. Став членом УНС в 1969 р. Полишив у смутку 2 сестри: Софію і Степанію. Похорон відбувся 14 квітня 1971 р. на цвинтарі St. Adalberts, Cheektowaga, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО МАКАР — член УНС Відд. 11 Б-ва св. Михаїла в Johnstown, Pa., помер 9 квітня 1971 р. на 82 р. ж. Став членом УНС в 1929 р. Полишив у смутку дружину Рожу, та дітей — Джеймс, Івана, Марію, Катерину, Ірину, 13 внуків та правнука, сестру Марію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Володимира, Johnstown, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА КАЧАРАЛ — членка УНС Відд. 87 Т-ва Любов в Елізабет, Н. Дж., померла 19 квітня 1971 р. на 80 р. ж. Стала членкою УНСоюзу в 1921 р. Полишила в смутку 4 дітей: Михайла, Гелену, Ольгу і Волтера. Похорон відбувся 22 квітня 1971 р. на цвинтарі Кальварія, Квінс, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Анна Гнатюк, секр.

ІВАН САВЧУК — член УНС Відд. 127 Б-ва св. Миколая в Боффало, Н. Й., помер 9 квітня 1971 р. на 79 р. ж. Став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку дочку, внуків і правнуків. Похорон відбувся 13 квітня 1971 р. на цвинтарі Кальварія в Cheektowaga, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Гаранус, секр.

ВАСИЛИНА ЛАЗОРОВИЧ — членка УНС Відд. 64 ім. Т. Шевченка в Патерсоні, Н. Дж., померла 18 квітня 1971 р. на 76 р. ж. Стала членкою УНС в 1924 р. Полишила в смутку 2 доньки: Юлію і Марію та сина Івана. Похорон відбувся 21 квітня 1971 р. на цвинтарі Laurel Grove, Totowa Boro.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

Розшуки

В дуже важливій справі пошукується Д-р ГАЛИНУ ГРОМОВУ (або подібне прізвище), яка під час війни перебувала в Гільдесраймі, Німеччина. Хто знав би про неї або вона сама, прошу писати до ЗУДАК — Німеччина. Vereinigtes Ukrainish-Amerikanisches Hilfskomitee, e. V. 8 Muenchen 2 Augustenstrasse 46/III West Germany

ХРЕСНА МАТИ ШУКАЄ ІРИНУ ПАЧОВСЬКУ — дочку Юлії та Василя. Відгукніться до хресної матері самі, або нехай Ваші Родичі подадуть вістку про себе, пишучи на адресу: B. Tarnawsky 89 Delafield Street New Brunswick, N.J. 08901

Розшукую свого брата: ЛЕОНІДА АВРАМЧУКА який в 1943 р. перебував в німецькому таборі "Penzilin". Хто знав би про його долю, прошу писати до: Sinaida Semeniuk 8901 Bobingen Greif Str. 32, W. Germany. Закордонні часописи прошу передрукувати.

ТАРЗАН, Ч. 6565 Підписано мировий договір

Нарешті мова мирового договору Тарзана задовольнила Абуззі, сина вождя Вамбі.

Дякую вам, пане! Тепер маємо слушний договір — для відтиска пальця мого батька!

Я не маю сина, щоб відчитав мені твій мировий договір, Тарзане, але я довіряю твому слову, що він говорить те, що ти кажеш мені, що він говорить!

Твоє довір'я до мене тішить мене, вожде Ваво! Але пам'ятаймо: паперовий договір має силу тільки так довго, як довго люди хочуть миру, що не є егоїстичний!